

Chambre des Représentants

SESSION 1959-1960.

8 DÉCEMBRE 1959.

PROJET DE LOI sur l'inspection médicale scolaire.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Personne ne contestera l'obligation, pour le Gouvernement, d'assurer une surveillance permanente de la santé de la jeunesse. Or, à l'heure actuelle, les moyens dont il dispose sont nettement insuffisants et des lacunes graves sont constatées régulièrement.

En effet, si déjà l'article 45 de la loi du 19 mai 1914, devenu l'article 80 des lois coordonnées sur l'enseignement primaire, obligeait les communes à organiser l'inspection médicale scolaire, ces dispositions légales ne concernaient que les écoles primaires communales et subsidiées.

Il n'est pas douteux que le nombre d'élèves inscrits dans l'enseignement moyen et technique croît considérablement et que c'est l'âge de l'adolescence que les soins préventifs doivent être les plus attentifs. Il ne faut pas se dissimuler non plus que le service d'inspection médicale scolaire est souvent organisé d'une manière insuffisante et inefficace.

Il importe, dès lors, de pallier cette carence et d'instaurer un système généralisé et contrôlé permettant de croire que désormais tous les enfants, tous les adolescents en âge scolaire, sont prémunis contre la contagion et avertis à temps de la maladie qui les guette.

Les moyens employés répondent à ces exigences. Dorénavant, tous les établissements d'enseignement et d'éducation de plein exercice existant en Belgique sont soumis à l'inspection médicale scolaire obligatoire.

En sont exclus :

1° Les universités et les établissements assimilés aux universités par les lois coordonnées sur la collation des grades académiques. Depuis 1952, en effet, existe pour les étudiants des établissements d'enseignement supérieur de l'Etat l'obli-

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1959-1960.

8 DECEMBER 1959.

WETSONTWERP op het geneeskundig schooltoezicht.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Niemand zal betwisten dat de Regering tot plicht heeft een ononderbroken toezicht uit te oefenen, op de gezondheid van de jeugd. Welnu, op het huidig ogenblik zijn de middelen waarover zij beschikt volstrekt ontoereikend en voortdurend worden ernstige tekortkomingen vastgesteld.

Indien bij artikel 45 van de wet van 19 mei 1914, nu artikel 80 van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs, de gemeenten reeds verplicht werden het geneeskundig schooltoezicht in te richten, hadden die wettelijke bepalingen toch maar alleen betrekking op de gesubsidieerde en gemeentelijke lagere scholen.

Het lijdt nu geen twijfel dat het aantal leerlingen dat in het middelbaar en technisch onderwijs is ingeschreven in belangrijke mate toeneemt en dat aan de preventieve verzorging de meeste aandacht dient besteed tijdens de adolescentie; men moet zich ook niet ontveinen dat de dienst voor het geneeskundig schooltoezicht vaak op onvoldoende en ondoeltreffende wijze ingericht is.

Die leemte behoort dan ook aangevuld en een veralgemeend en gecontroleerd stelsel dient tot stand gebracht dat er moet toe strekken voortaan alle schoolgaande kinderen en adolescenten tegen de besmetting te beveiligen en tijdig te verwittigen indien zij door een ziekte bedreigd zijn.

De gebruikte middelen beantwoorden aan die vereisten. Voortaan zijn al de in ons land bestaande inrichtingen voor onderwijs en opleiding met volledig leerplan aan het verplicht geneeskundig schooltoezicht onderworpen.

Zijn ervan uitgesloten :

1° De universiteiten en de inrichtingen die door de gecoördineerde wetten op het toekennen van de academische graden met de universiteiten gelijkgesteld zijn. Sedert 1952 bestaat inderdaad voor de studenten van de Rijksin-

gation de se soumettre à un examen médical et les universités libres ont immédiatement adopté un système identique.

2° Les établissements d'enseignement et d'éducation dépendant d'un département autre que celui de l'Instruction publique, pour lesquels existe déjà un service d'inspection médicale scolaire; le double emploi est inutile.

Le système s'exercera tant par le contrôle de l'état physique ou mental de tous les élèves que par le dépistage des sources de contamination parmi les membres du personnel occupé par les établissements.

Trop souvent, hélas, le personnel scolaire présente un danger de contagion à l'égard de toute une classe sans que les mesures prophylactiques puissent être prises.

Sans doute existe-t-il à l'égard du personnel un service de santé administratif. Mais ce contrôle ne se pratique qu'à l'entrée en fonction des intéressés, ou lors d'un changement de leur statut. Les mesures prévues par la présente loi peuvent être prises à tout moment et s'exercer sur le plan préventif. Elles s'appliquent à tout le personnel en service dans l'établissement.

Le projet de loi prévoit également — corollaire indispensable — la surveillance de l'hygiène des bâtiments, des locaux et du matériel scolaire.

Mais si l'Etat remplit son rôle en rendant obligatoire un système de protection permanent de la santé des enfants, il ne doit s'immiscer dans l'exercice de l'inspection que dans de strictes limites.

C'est pour ce motif que le libre choix du service reconnu a été laissé aux établissements. Il leur est loisible de créer leur propre service ou de s'adresser à un service organisé par les communes, les provinces, les associations de pouvoirs publics ou les personnes privées.

Pour des raisons économiques, sociales et techniques, la création du centre d'inspection médicale scolaire se fera de préférence dans le cadre des « centres de santé » groupant d'autres services préventifs et sociaux à l'usage de l'enfance et de l'adolescence.

Ce n'est qu'à l'expiration d'un délai de cinq ans que le Ministre de la Santé Publique et de la Famille pourra envisager, en cas de carence des autorités scolaires, la création des services indispensables; un dernier délai de deux ans sera donné aux autorités scolaire averties.

De même, les parents, les élèves majeurs ou les membres du personnel qui préféreraient s'adresser à leur médecin traitant en gardent la possibilité à la seule condition que le protocole de l'examen soit envoyé au service d'inspection médicale scolaire.

D'autre part, un contrôle sérieux est assuré par des médecins fonctionnaires chargés de veiller à l'application rigoureuse des dispositions légales, de provoquer, s'il y a lieu, l'examen prophylactique d'élèves ou de membres du personnel, enfin, de constater les infractions.

De cette manière, c'est par un juste équilibre entre un contrôle justifié et une liberté de choix du service que l'inspection médicale scolaire pourra s'exercer.

Le projet prévoit enfin que les mesures d'application seront prises par arrêté royal après avis du Conseil supérieur de l'Inspection médicale scolaire instauré par la présente loi. Ce Conseil supérieur est composé de médecins ainsi que de membres représentant les services d'Inspection médicale scolaire de chacune des branches de l'enseignement tant public que privé.

richtungen voor hoger onderwijs de verplichting zich aan een geneeskundig onderzoek te onderwerpen en de vrije universiteiten hebben onmiddellijk een gelijkaardig stelsel aanvaard.

2° De opleidings- en onderwijsinrichtungen die van een ander departement dan Openbaar Onderwijs afhangen, en waar het geneeskundig schooltoezicht reeds wordt toegepast; dubbel gebruik is overbodig.

Het stelsel zal uitgeoefend worden zowel door controle op de fysische of geestelijke gezondheidstoestand van al de leerlingen als door opsporing van de besmettingsbronnen onder het door de inrichtungen tewerkgesteld personeel.

Het schoolpersoneel is, helaas te vaak een besmettingsgevaar voor een ganse klas, zonder dat profylactische maatregelen kunnen getroffen worden.

Voor het personeel bestaat weliswaar een administratieve gezondheidsdienst, doch die controle wordt alleen bij de indiensttreding van de betrokkenen of bij een wijziging van hun rechtspositie verricht. De bij deze wet bepaalde maatregelen kunnen op elk ogenblik en in preventief verband getroffen worden. Zij zijn toepasselijk op al de personeelsleden in dienst in de inrichtungen.

Het wetsontwerp bepaalt tevens, als een onontbeerlijk corollarium, het toezicht op de hygiëne van de gebouwen, de lokalen en het schoolmaterieel.

Indien de Staat zijn taak vervult door een vast stelsel tot bescherming van de gezondheid van de kinderen verplicht te maken, zal hij zich toch alleen maar binnen goed afgetekende perken in de uitoefening van het toezicht mengen.

Daarom werd aan de inrichtungen de vrije keuze van de erkende dienst overgelaten. Het staat hun vrij een eigen dienst op te richten of zich tot een dienst te wenden die ingericht werd door de gemeenten, de provincies, de verenigingen van openbare besturen of de private personen.

Om economische, sociale en technische redenen zal het centrum voor geneeskundig schooltoezicht bij voorkeur opgericht worden in het kader van « gezondheidscentra » waar andere preventieve en sociale diensten ten behoeve van de kinderen en jonge lui zijn ondergebracht.

Alleen maar na het verstrijken van een termijn van vijf jaar zal de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin, in geval van tekortkoming van de schooloverheden, de oprichting van de onontbeerlijke diensten in overweging kunnen nemen; aan de verwittigde schooloverheden zal een laatste termijn van twee jaar verleend worden.

Evenzo behouden de ouders, de meerderjarige leerlingen of de personeelsleden, die zich liever tot hun behandelende geneesheer wenden, daartoe het recht, onder voorwaarde nochtans dat het protocol van het onderzoek aan de dienst voor geneeskundig schooltoezicht wordt overgemaakt.

Bovendien wordt echter een strenge controle uitgeoefend door de geneesheren-ambtenaren die ermede belast zijn te waken voor de strenge toepassing van de wettelijke bepalingen, eventueel tot het profylactisch onderzoek van leerlingen of leden van het personeel te doen overgaan, en, tenslotte, de inbreuken vast te stellen.

Op die manier, zal de uitoefening van het geneeskundig schooltoezicht steunen op een billijk evenwicht tussen een gerechtvaardigde controle en een vrije keuze van de dienst.

Tenslotte bepaalt het ontwerp dat de toepassingsmaatregelen bij koninklijk besluit getroffen worden na advies van de Hoge Raad voor het Geneeskundig schooltoezicht, die bij deze wet wordt opgericht. Die Hoge Raad is samengesteld uit geneesheren alsmede uit leden die de diensten voor geneeskundig schooltoezicht van iedere tak zowel van het officieel als van het privaat onderwijs vertegenwoordigen.

Le Gouvernement, en déposant ce projet sur le Bureau des Chambres a la conviction de remplir un devoir qui est de veiller à la santé de la jeunesse du pays en respectant le principe de la liberté individuelle.

Commentaires des articles.

Article premier.

L'article premier définit le champ d'application de la présente loi. Celle-ci vise tous les établissements d'enseignement ou d'éducation de plein exercice existant en Belgique.

Il en exclut :

1° les universités ou établissements assimilés, qui connaissent depuis 1952 le régime de l'inspection médicale scolaire;

2° les établissements d'éducation ou d'enseignement relevant d'un département ministériel autre que le Ministère de l'Instruction Publique où fonctionne déjà un service d'inspection médicale scolaire afin d'éviter le double emploi.

Art. 2.

Cet article définit l'inspection médicale scolaire qui comprend notamment la tutelle sanitaire de tous les élèves, la prophylaxie des maladies transmissibles chez les élèves et chez les membres du personnel, la surveillance de l'hygiène des bâtiments.

Le médecin examinateur pourra également donner son avis lorsque se poseront les problèmes de l'orientation scolaire ou professionnelle de l'élève ou de l'opportunité pour l'intéressé de pratiquer les sports ou l'éducation physique.

Art. 3.

Se passe de commentaires.

Art. 4.

Cet article fixe le caractère obligatoire de l'inspection médicale scolaire. Il établit une distinction entre les conclusions, qui ne sont pas susceptibles d'appel, et les mesures prophylactiques qui le sont lorsqu'elles ont pour effet l'écartement d'une personne dont l'état de santé constitue un danger pour l'entourage.

Les mesures prophylactiques sont communiquées et obligent les élèves, leurs parents ou tuteurs, l'autorité scolaire et le personnel. Les conclusions ne sont communiquées obligatoirement qu'aux parents, tuteurs ou élèves majeurs et à leur demande, au médecin traitant. La direction ne connaît que les conclusions intéressant la participation aux cours.

Art. 5.

Cet article laisse aux intéressés la possibilité de faire procéder, à leurs frais, à l'examen médical scolaire, par un médecin de leur choix. Afin d'assurer l'unité de contrôle,

Bij het indienen van dit ontwerp op het Bureau van de Kamers is de Regering ervan overtuigd zich te kwijten van haar plicht te waken voor de gezondheid van de jeugd van ons land, zonder het beginsel van de individuele vrijheid in het gedrang te brengen.

Commentaar op de artikelen.

Eerste artikel.

Bij het eerste artikel wordt het toepassingsveld van onderhavige wet bepaald. Zij heeft betrekking op al de in België bestaande inrichtingen voor onderwijs of opleiding met volledig leerplan.

Zijn ervan uitgesloten :

1° de universiteiten of de ermede gelijkgestelde inrichtingen, die sedert 1952 het stelsel van het geneeskundig schooltoezicht toepassen;

2° de inrichtingen voor opleiding of onderwijs die van een ander departement dan het Ministerie van Openbaar Onderwijs afhangen en waarbij reeds een dienst voor geneeskundig schooltoezicht bestaat, om dubbel gebruik te voorkomen.

Art. 2.

Bij dit artikel wordt het geneeskundig schooltoezicht omschreven, dat namelijk het sanitair toezicht op al de leerlingen, de profylaxe tegen de besmettelijke ziekten bij de leerlingen en het personeel alsmede het toezicht op de hygiëne van de gebouwen omvat.

De onderzoekende geneesheer kan eveneens zijn advies verstrekken wanneer voor de leerling het vraagstuk rijst van de studierichting of de beroepskeuzevoorlichting, evenals over de wenselijkheid voor betrokkene de sport of de lichamelijke opvoeding te beoefenen.

Art. 3.

Commentaar overbodig.

Art. 4.

Bij dit artikel wordt de verplichting van het geneeskundig schooltoezicht vastgelegd. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen de beslissingen, waartegen geen beroep kan aangetekend worden, en de profylactische maatregelen die wel voor beroep vatbaar zijn wanneer zij tot gevolg hebben een persoon te verwijderen wiens gezondheidstoestand gevaar voor de omgeving oplevert.

De profylactische maatregelen worden medegedeeld en zijn bindend voor de leerlingen, hun ouders of voogden, de schooloverheid en het personeel. De conclusies worden slechts verplichtend medegedeeld aan de ouders, voogden of meerderjarige leerlingen en, op hun verzoek, aan de behandelende geneesheer. Het schoolbestuur wordt alleen in kennis gesteld van de conclusies die op het bijwonen van de lessen betrekking hebben.

Art. 5.

Bij dit artikel wordt aan de betrokkenen de mogelijkheid geboden op eigen kosten, het geneeskundig schoolonderzoek door een geneesheer van hun keus te doen verrichten. Om

le médecin choisi procède selon les modalités imposées au service d'inspection médicale scolaire auquel il envoie le protocole de l'examen.

Art. 6.

Cet article précise que les services peuvent être créés tant par les pouvoirs publics que par les personnes privées.

Le Ministre de la Santé Publique et de la Famille les agréer s'ils répondent aux critères fixés par le Roi. Ces mêmes critères sont applicables aux services exerçant dans les établissements scolaires de l'Etat, où ils sont intégrés dans les centres psycho-médico-sociaux organisés par le Ministre de l'Instruction Publique.

Ainsi, sans porter atteinte à ce qui existe dans les établissements de l'Etat et sans restreindre la possibilité de créer des services, la loi assure leur caractère uniforme.

Art. 7.

Cet article complète harmonieusement l'article 6. En effet, s'il est loisible à toute province, commune, association communautaire ou personne privée de créer un service, la loi ne les y oblige pas. Bien plus, elle autorise les autorités scolaires à s'adresser au service agréé de leur choix. De cette manière, les solutions les moins coûteuses peuvent être adoptées suivant le désir de chaque établissement : création d'un service ou accord avec la province, la commune ou l'intercommunale, avec la possibilité permanente d'y voir fonctionner le médecin, l'infirmière et l'assistante sociale de son choix.

Art. 8.

L'article 8 oblige l'autorité scolaire à faire connaître le service de l'inspection médicale scolaire qu'elle choisit, avant l'ouverture de l'année scolaire, afin que ce service soit averti au plus tôt des demandes auxquelles il aura à faire face.

C'est le chef d'établissement qui devra adresser au service d'inspection médicale scolaire la liste des personnes soumises à l'inspection.

Art. 9.

Cet article a pour objet de permettre à l'Etat de pallier la carence des pouvoirs locaux ou des personnes privées.

Cependant, cette action directe du pouvoir central ne pourra intervenir qu'à l'expiration d'un délai de sept ans afin que les intéressés, avertis, aient largement le temps de s'organiser eux-mêmes.

Art. 10.

Se passe de commentaire.

Art. 11.

Cet article crée les fonctions de médecins-fonctionnaires, détermine le mode de nomination et fixe leur compétence.

in de eenvormigheid bij de controle te voorzien, gaat de gekozen geneesheer tewerk volgens de modaliteiten die worden opgelegd aan de dienst voor geneeskundig schooltoezicht, waaraan hij het protocol van onderzoek overmaakt.

Art. 6.

Bij dit artikel wordt bepaald dat de diensten zowel door de openbare besturen als door de private personen kunnen opgericht worden.

Indien zij aan de door de Koning bepaalde criteria beantwoorden worden zij door de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin erkend. Diezelfde criteria zijn toepasselijk op de diensten die in de Rijksonderwijsinrichtingen optreden, waar zij deel uitmaken van de psycho-medisch-sociale centra, die door de Minister van Openbaar Onderwijs opgericht zijn.

Zonder dus afbreuk te doen aan de bestaande diensten in de Rijksinrichtingen en zonder de mogelijkheid te beperken diensten op te richten, zorgt de wet voor hun eenvormigheid.

Art. 7.

Dit artikel vult artikel 6 op passende wijze aan. Inderdaad, indien het iedere provincie, gemeente, vereniging ten bate van de gemeenschap of privaat persoon vrij staat een dienst op te richten, worden zij hiertoe toch niet door de wet verplicht. Meer nog, zij laat de schooloverheid toe zich tot een erkende dienst van haar keuze te wenden. De meest voordelige oplossingen kunnen, op die manier, volgens de wens van iedere inrichting aangenomen worden : oprichting van een dienst of akkoord met de provincie, de gemeente of de intercommunale, met de bestendige mogelijkheid de geneesheer, de verpleegster en de maatschappelijke assistente van haar keuze erin te zien optreden.

Art. 8.

Bij artikel 8 wordt de schooloverheid verplicht de dienst voor geneeskundig schooltoezicht van haar keuze, vóór de aanvang van het schooljaar, bekend te maken, opdat die dienst zo vroeg mogelijk zou ingelicht zijn over de aanvragen die hij zal ontvangen.

De bestuurder van de onderwijsinrichting moet aan de dienst voor geneeskundig schooltoezicht de lijst overmaken van de personen die aan het toezicht onderworpen zijn.

Art. 9.

Het doel van dit artikel is de Staat in de gelegenheid te stellen in de tekortkomingen van de plaatselijke besturen of de private personen te voorzien.

Die rechtstreekse tussenkomst van het centraal bestuur mag echter maar ingezet worden na het verstrijken van een termijn van zeven jaar om de betrokkenen, nadat zij verwittigd werden, ruim de tijd te gunnen zelf voor de inrichting te zorgen.

Art. 10.

Commentaar overbodig.

Art. 11.

Bij dit artikel worden de functies van geneesheren-ambtenaren ingesteld : de wijze van benoeming en hun bevoegdheid worden erbij bepaald.

Celle-ci est délimitée par la loi. Les médecins-fonctionnaires ne peuvent s'immiscer dans la gestion d'un service ni pratiquer eux-mêmes l'inspection médicale scolaire.

Art. 12.

Cet article crée un Conseil supérieur de l'Inspection médicale scolaire et en fixe la compétence.

Il donne son avis sur tout ce qui concerne l'exécution de la présente loi, afin que les mesures prises le soient en accord complet avec les représentants des diverses branches d'enseignement et avec les membres du corps médical.

Afin de ne pas alourdir la procédure d'agrément des services, le Conseil ne donne pas son avis lorsque les conclusions des médecins-fonctionnaires sont favorables; il n'intervient qu'au cas où ces médecins-fonctionnaires concluent au refus ou au retrait de l'agrément.

Art. 13.

Cet article fixe la composition du Conseil. La représentation des médecins y est largement assurée. Celle de l'enseignement se fait à parts égales entre l'enseignement public et l'enseignement privé. Au sein de l'enseignement public, les chiffres ont été fixés afin d'assurer une représentation de l'Etat, des provinces et des communes.

Art. 14.

Au sein du Conseil supérieur de l'Inspection médicale scolaire est créé un Conseil médical qui constitue en quelque sorte la juridiction d'appel contre les décisions rendues par le service de l'inspection médicale scolaire.

Il comprend trois médecins désignés par le Conseil supérieur dans son sein, ainsi que le directeur général de l'Administration de la Santé Publique et de la Famille, qui a le service de santé administratif dans ses attributions. De telle manière, une unité de jurisprudence sera assurée entre le service d'inspection médicale scolaire et le service de santé administratif.

Art. 15.

Cet article érige en principe que ni les autorités scolaires ni les services d'inspection médicale scolaire ne sont autorisés à faire payer les parents, les élèves ou le personnel pour les examens pratiques. Cette gratuité s'impose à partir du moment où l'inspection médicale scolaire est obligatoire.

La loi prévoit également la subvention des services agréés. Cette indemnité forfaitaire est calculée par personne, sur base du coût de la prestation.

Art. 16, 17, 18 et 19.

Se passent de commentaires.

Art. 20.

Cet article abroge l'article 80 des lois coordonnées, devenu inutile, qui obligeait les communes à établir un service gratuit d'inspection médicale scolaire.

Die bevoegdheid wordt door de wet afgebakend. De geneesheren-ambtenaren mogen zich in het beheer van een dienst niet inmengen noch zelf het geneeskundig schooltoezicht verrichten.

Art. 12.

Bij dit artikel wordt een Hoge Raad voor het Geneeskundig schooltoezicht ingesteld en zijn bevoegdheid bepaald.

Hij brengt advies uit over al wat de uitvoering van deze wet aangaat opdat het treffen der maatregelen zou geschieden in volstrekte overeenstemming met de vertegenwoordigers van de verschillende onderwijstakken en met de leden van het geneesherenkorps.

Om de gang van zaken bij de erkenning van de diensten niet te bezwaren, verstrekt de Raad geen advies wanneer de conclusies van de geneesheren-ambtenaren gunstig zijn; hij treedt alleen op wanneer die geneesheren-ambtenaren de weigering of de intrekking der erkenning voorstaan.

Art. 13.

Bij dit artikel wordt de samenstelling van de Raad bepaald. Er is een ruime plaats voor de vertegenwoordiging van de geneesheren gelaten. Het officieel en het vrij onderwijs zijn, op het gebied van hun vertegenwoordiging, gelijk-gerechtigd. Bij het officieel onderwijs werden de cijfers bepaald om in de vertegenwoordiging van de Staat, de provincies en de gemeenten te voorzien.

Art. 14.

Bij de Hoge Raad voor het Geneeskundig schooltoezicht wordt een Geneeskundige Raad ingesteld, die enigszins het beroepsgerecht vormt tegen de door de dienst voor geneeskundig schooltoezicht getroffen beslissingen.

Het is samengesteld uit drie door de Hoge Raad uit zijn midden aangewezen geneesheren, evenals uit de directeur-generaal van het Bestuur van Volksgezondheid en van het Gezin die de administratieve gezondheidsdienst onder zijn bevoegdheid heeft. Op die wijze zal voorzien zijn in een eenheid van rechtspraak tussen de dienst voor geneeskundig schooltoezicht en de administratieve gezondheidsdienst.

Art. 15.

Bij dit artikel wordt het beginsel vastgelegd dat noch de schooloverheden, noch de diensten voor geneeskundig schooltoezicht voor de verrichte onderzoeken betaling mogen vragen van de ouders, de leerlingen en het personeel. Die kosteloosheid moet nagekomen worden vanaf het ogenblik dat het geneeskundig schooltoezicht verplicht zal zijn.

Bij de wet wordt eveneens de subsidiëring van de erkende diensten bepaald. Die forfaitaire vergoeding wordt per persoon, op grond van de kostprijs van de prestatie, berekend.

Art. 16, 17, 18 en 19.

Commentaar overbodig.

Art. 20.

Bij dit artikel wordt het overbodig geworden artikel 80 van de gecoördineerde wetten ingetrokken, waarbij de gemeenten verplicht werden een kosteloze dienst voor geneeskundig schooltoezicht op te richten.

Le dernier alinéa de cet article est maintenu puisqu'il n'entre pas en opposition avec le présent texte.

Art. 21.

Cet article veille à régler le statut des personnes dont la situation pourrait être compromise par l'application de l'article précédent.

Le Ministre de la Santé Publique et de la Famille,

Het laatste lid van dit artikel wordt gehandhaafd omdat het niet met de huidige tekst in tegenspraak is.

Art. 21.

Bij dit artikel wordt gewaakt voor de regeling van de rechtspositie van de personen wier toestand, door de toepassing van het voorgaand artikel, zou kunnen in het gedrang gebracht worden.

De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin,

P. MEYERS.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de la Santé Publique et de la Famille, le 16 juin 1959, d'une demande d'avis sur un projet de loi « sur l'inspection médicale scolaire », a donné le 23 octobre 1959 l'avis suivant :

Par deux fois déjà, le Conseil d'Etat a été appelé à donner son avis sur un avant-projet de loi organisant l'inspection médicale scolaire.

Le présent avant-projet tient largement compte des observations et suggestions formulées dans le dernier de ces avis.

De la sorte, il échappe en règle générale au reproche d'entrer dans nombre de détails qu'il appartiendrait plutôt au Pouvoir exécutif de régler.

Seul encore fait exception l'article 10 qui définit d'une manière détaillée la mission du service d'inspection.

Le nouvel avant-projet reprend de même la plupart des modifications et améliorations de textes proposées par le Conseil d'Etat; on peut regretter toutefois que tel n'est généralement le cas que pour la seule version française, la version néerlandaise donnant, par suite, de nouveau lieu à maintes observations.

..

L'avant-projet, qui comporte vingt et un articles seulement, n'en est pas moins divisé en sept chapitres.

Ce nombre pourrait être adéquatement ramené à cinq, la division de l'avant-projet se présentant alors comme suit :

- Chapitre I. — De l'inspection médicale.
- Chapitre II. — Du Conseil supérieur et du Comité médical.
- Chapitre III. — Des subventions.
- Chapitre IV. — Dispositions pénales.
- Chapitre V. — Dispositions finales.

Article premier.

La loi sur la collation des grades académiques visée par cet article devrait être citée avec son intitulé exact, qui est « lois coordonnées sur la collation des grades académiques et le programme des examens universitaires ».

Par ailleurs, il conviendrait de remplacer, comme il est d'usage, les lettres a et b par les chiffres 1° et 2°; de plus, dans la version néerlandaise, mieux vaudrait écrire « gelijkgesteld zijn » que « gelijkgesteld worden ».

Art. 2.

D'après le 1°, a, de cet article, l'inspection médicale scolaire comprend « la tutelle sanitaire des élèves, soit le dépistage des déficiences physiques et mentales ».

Si les expressions « tutelle sanitaire des élèves » et « dépistage de ces déficiences » se couvrent, le seul emploi des derniers termes peut

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 16e juni 1959 door de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « op het geneeskundig schooltoezicht », heeft de 23^e oktober 1959 het volgend advies gegeven :

Tweemaal reeds heeft de Raad van State advies gegeven over een voorontwerp van wet houdende inrichting van het geneeskundig schooltoezicht.

Het huidige voorontwerp houdt in ruime mate rekening met de opmerkingen en wenken vervat in het jongste advies.

Zo ontsnapt het haast overal aan het verwijt in tal van bijzonderheden te treden die beter door de Uitvoerende Macht worden geregeld.

Alleen artikel 10 dat de taak van de inspectiedienst tot in de bijzonderheden beschrijft, schijnt nog aan dit euvel mank te gaan.

Ook de door de Raad van State voorgestelde tekstverbeteringen werden doorgaans in het nieuwe ontwerp overgenomen, spijtig genoeg echter meestal alleen wat de Franse tekst betreft, zodat bij de Nederlandse opnieuw tal van opmerkingen zijn te maken.

..

Het voorontwerp, dat slechts eenentwintig artikelen telt, is in niet minder dan zeven hoofdstukken onderverdeeld.

Dit getal kan gevoeglijk op vijf worden teruggebracht, zodat de indeling van het voorontwerp er zou uitzien als volgt :

- Hoofdstuk I. — Het geneeskundig toezicht.
- Hoofdstuk II. — De Hoge Raad en het geneeskundig comité.
- Hoofdstuk III. — Subsidies.
- Hoofdstuk IV. — Strafbepalingen.
- Hoofdstuk V. — Slotbepalingen.

Eerste artikel.

De wet op het toekennen van de academische graden, waarnaar dit artikel verwijst, zou met haar juist opschrift moeten worden vermeld, namelijk « gecoördineerde wetten op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens ».

Voorts vervange men, zoals gebruikelijk is, de letters a en b door de cijfers 1° en 2°, en leze men « gelijkgesteld zijn » in plaats van « gelijkgesteld worden ».

Art. 2.

Luidens 1°, a, van dit artikel omvat het geneeskundig schooltoezicht « het sanitair toezicht op de leerlingen, hetzij de opsporing van lichamelijke en geestelijke onvolwaardigheden ».

Indien « sanitair toezicht op de leerlingen » niets anders betekent dan opsporing van die onvolwaardigheid, kan men volstaan met alleen

suffire. Si, au contraire, les mots « tutelle sanitaire » ont une portée plus large, il faudrait que cela ressorte du texte.

Tel que le 1°, b, du même article est rédigé, la tutelle sanitaire comprendrait également la collaboration tant à la recherche concernant l'état de santé des élèves qu'à l'établissement des statistiques y afférentes.

D'après les explications fournies par le fonctionnaire délégué, la disposition aurait uniquement en vue des investigations statistiques, à l'exclusion de toutes recherches isolées concernant l'état de santé des élèves, qu'il serait du reste impossible de distinguer du dépistage déjà prévu au 1°, a.

Le texte appelle dès lors des précisions sur ce point.

Selon l'article premier, 1°, c, l'inspection médicale comprend, enfin, « l'émission, s'il y a lieu, de l'avis médical dans le cadre de l'orientation scolaire et professionnelle ainsi que dans le cadre du sport scolaire et de l'éducation physique ».

Ce texte ne précise pas à qui l'avis doit être donné; de plus, à en juger par les mots « s'il y a lieu », il ne semble impliquer aucune obligation.

D'après les explications fournies au Conseil d'Etat, ce texte veut dire que les intéressés, leurs parents ou tuteurs, seront informés des constatations médicales présentant une utilité pour l'orientation scolaire et professionnelle, pour la pratique des sports et l'éducation physique.

Eu égard à ce qui précède, il est proposé de rédiger l'article 2 comme suit :

« Art. 2. — L'inspection médicale scolaire comprend :

» 1° a) le dépistage des déficiences physiques ou mentales des élèves;

» b) la collaboration à l'établissement de statistiques concernant l'état de santé et de morbidité des élèves et aux examens y afférents;

» c) la communication aux élèves intéressés, à leurs parents ou tuteurs, des constatations médicales présentant une utilité pour l'orientation scolaire et professionnelle, pour la pratique des sports et l'éducation physique;

» 2° a) la prophylaxie des maladies transmissibles et notamment le dépistage de la tuberculose, par la surveillance régulière et systématique des élèves;

» b) le dépistage de sources possibles de contamination, ceci également parmi les membres du personnel occupé par les établissements;

» 3° la surveillance de l'hygiène des bâtiments, des locaux et du matériel scolaire. »

..

Art. 3.

Cet article comporte des dispositions fort diverses. Le premier alinéa confère au Roi le pouvoir de déterminer la fréquence et les modalités des examens médicaux, tandis que les alinéas suivants traitent des obligations de l'autorité scolaire, des élèves, des parents et des tuteurs.

Il conviendrait de scinder cet article.

D'après le troisième alinéa, les intéressés, leurs parents ou tuteurs et éventuellement aussi le médecin traitant, peuvent obtenir communication des conclusions de l'examen médical. Certaines décisions sont même portées à la connaissance de la direction de l'école.

Tel que ce texte est rédigé, on peut se demander si la sauvegarde du secret professionnel du médecin examinateur est suffisamment assurée.

Il résulte de l'Exposé des Motifs ainsi que des explications fournies au Conseil d'Etat qu'on ne communiquera des renseignements au médecin traitant qu'à la demande des intéressés, de leurs parents ou tuteurs. D'autre part, la direction de l'école ne sera informée que des conclusions qui intéressent l'assistance aux cours.

Aux termes du quatrième alinéa du même article, « celles des décisions du médecin du service d'inspection médicale scolaire, qui ont pour effet l'écartement temporaire ou définitif de l'établissement de tout élève ou de toute personne dont l'état de santé constitue un danger pour l'entourage, sont susceptibles d'appel devant le Comité médical du Conseil supérieur de l'Inspection médicale scolaire ».

A cet égard, il échet d'observer : 1° que l'article 10 habilite les médecins-fonctionnaires du Ministère de la Santé Publique et de la Famille « à interjeter éventuellement appel de toute décision ou mesure prise par un service d'inspection médicale scolaire ou par un médecin

dit laatste te vermelden zonder daarbij van « sanitair toezicht » gewag te maken. Wil men integendeel aan de woorden « sanitair toezicht » een ruimere betekenis hechten, dan moet dit uit de tekst blijken.

Zoals 1°, b, van hetzelfde artikel gesteld is, zou onder geneeskundig toezicht voorts medewerking zijn begrepen zowel aan de onderzoeken betreffende de gezondheids- en ziekte-toestand van de leerlingen als aan het opmaken van de desbetreffende statistieken.

Volgens de uitleg door de gemachtigde ambtenaar verstrekt, gaat het hier alleen om statistische onderzoeken en niet om op zichzelf staande onderzoeken naar de gezondheids- en ziekte-toestand van de leerlingen, welke trouwens niet te onderscheiden zijn van de reeds onder 1°, a, bedoelde opsporing.

Verduidelijking van de tekst is hier dus nodig.

Ten slotte omvat het geneeskundig toezicht, volgens 1°, c, van het eerste artikel, « het eventueel uitbrengen van het geneeskundig advies inzake de studie- en de beroepsoriëntering evenals voor de beoefening van de sport en van de lichamelijke opvoeding op school ».

Deze tekst laat in het midden aan wie het advies moet worden gegeven en schijnt, te oordelen naar het woord « eventueel », bovendien geen verplichting in te houden.

Volgens de daaromtrent gegeven uitleg, betekenen deze woorden dat men aan de betrokkenen, hun ouders of voogden, kennis zal geven van de medische vaststellingen die dienstig zijn voor de studie- en beroepsoriëntering, voor het beoefenen van de sport en van de lichamelijke opvoeding.

Met inachtneming van hetgeen voorgaat, wordt de volgende tekst voor artikel 2 aanbevolen :

« Art. 2. — Het geneeskundig schooltoezicht omvat :

» 1° a) de opsporing van lichamelijke of geestelijke onvolwaardigheid bij de leerlingen;

» b) de medewerking aan het opmaken van de statistieken betreffende de gezondheids- en ziekte-toestand van de leerlingen en aan de daarmee verband houdende onderzoeken;

» c) de mededeling aan de betrokken leerlingen, hun ouders of voogden, van de medische vaststellingen die dienstig zijn voor de studie- en beroepsoriëntering, voor sportbeoefening en lichamelijke opvoeding;

» 2° a) de profylaxes tegen de besmettelijke ziekten, inzonderheid de opsporing van de tuberculose, door geregeld en stelselmatig toezicht op de leerlingen;

» b) de opsporing van al wat oorzaak van besmetting kan zijn, ook bij de leden van het in de inrichtingen te werk gestelde personeel;

» 3° het gezondheidstoezicht op gebouwen, de lokalen en het schoolmateriaal. »

..

Art. 3.

Onder dit artikel komen bepalingen voor van uiteenlopende aard. Het eerste lid verleent aan de Koning de macht om de frequentie en de modaliteiten van de geneeskundige onderzoeken te bepalen, terwijl de volgende leden handelen over de verplichtingen van de schooloverheid en van de leerlingen, ouders en voogden.

Het verdient aanbeveling dit artikel te splitsen.

Krachtens het derde lid kunnen de betrokkenen, hun ouders of voogden, en eventueel ook de behandelende geneesheer, mededeling ontvangen van de bevindingen van het geneeskundig onderzoek. Ook aan het schoolbestuur wordt kennis gegeven van sommige beslissingen.

Zoals hij gesteld is, doet de tekst de vraag rijzen of het beroepsgeheim van de onderzoekende geneesheer genoegzaam is gevrijwaard.

Uit de Memorie van Toelichting en de aan de Raad van State verstrekte uitleg blijkt dat aan de behandelende geneesheer alleen op verzoek van de betrokkenen, hun ouders of voogden, gegevens worden medegedeeld. Voorts verneemt het schoolbestuur alleen de conclusies in verband met het bijwonen van de lessen.

Naar luid van het vierde lid van hetzelfde artikel « kan tegen die beslissingen van de geneesheer van de dienst voor geneeskundig schooltoezicht waaruit voortvloeit dat een leerling of een persoon, wiens gezondheidstoestand gevaar oplevert voor de omgeving, tijdelijk of definitief uit de inrichting dient geweerd, zowel door de betrokkene als door de geneesheren-ambtenaren beroep worden aangetekend bij het Geneeskundig Comité van de Hoge Raad voor het Geneeskundig schooltoezicht ».

Hierbij moge worden opgemerkt : 1° dat artikel 10 de geneesheren-ambtenaren van het Ministerie van Volksgezondheid en het Gezin bevoegdheid verleent om « eventueel beroep aan te tekenen tegen iedere beslissing of maatregel die door een dienst voor geneeskundig school-

agissant en vertu de l'article 4 »; 2° que l'article 13 charge le Comité médical du Conseil supérieur de l'Inspection médicale « de statuer sur les appels interjetés par les parents ou tuteurs, les élèves s'ils sont majeurs, les membres du personnel et l'autorité scolaire des établissements soumis à l'application de la présente loi, ainsi que par les médecins-fonctionnaires ».

Une comparaison entre l'article 3, quatrième alinéa, et l'article 10 amène à constater qu'alors que ce dernier article définit d'une manière précise et complète le pouvoir qui est reconnu aux médecins-fonctionnaires d'interjeter appel des décisions rendues, tant par les médecins des services d'inspection médicale que par les médecins auxquels s'adressent ceux qui s'opposent à l'examen pratiqué par ces services, l'article 3, quatrième alinéa, est loin d'être aussi explicite. Non seulement celui-ci ne prévoit pas d'appel des décisions des médecins dont il est pour la première fois question à l'article 4, mais il n'ouvre qu'un droit d'appel des décisions qui auront pour effet l'écartement de l'établissement d'un élève ou d'un membre du personnel et non pas des décisions en sens contraire.

L'on s'attendrait à ce que le médecin-fonctionnaire interjette précisément appel de ces dernières décisions en vue de la sauvegarde de l'intérêt général. Pour ce qui est des autres décisions desquelles la même disposition habilite le médecin-fonctionnaire à interjeter appel, on peut se demander si pareille intervention de celui-ci a quelque sens; seuls, en effet, les élèves et les membres du personnel qui ont fait l'objet d'une mesure d'écartement et, le cas échéant, l'autorité scolaire semblent avoir intérêt à interjeter appel de décisions de cette nature.

Si l'on compare l'article 3, quatrième alinéa, et l'article 13, on est frappé par le fait que ce dernier article donne une énumération de tous ceux, l'autorité scolaire y comprise, qui peuvent interjeter appel, alors que l'article 3, quatrième alinéa, se contente de parler à cet égard de « l'intéressé ».

Par voie de conséquence, il serait plus adéquat de rédiger la phrase en question de l'article 3, quatrième alinéa, ainsi qu'il suit : « Sans préjudice des dispositions de l'article 10, deuxième alinéa, 4°, tout intéressé peut interjeter appel... ».

Enfin, la disposition prévoyant que le Roi règle les modalités de la procédure serait mieux à sa place à l'article 13.

Le Conseil d'Etat propose, pour les articles 3 et 4, qui se substitueraient à l'article 3 du projet, le texte suivant :

« Art. 3. — Le Roi détermine, sur avis du Conseil supérieur de l'Inspection médicale scolaire, la fréquence et les modalités des examens médicaux prévus à l'article 2. 1° et 2°.

» Art. 4. — Sauf s'ils font usage, conformément à l'article 5, de la faculté de faire procéder à l'examen par un médecin de leur choix, les élèves majeurs et les membres du personnel doivent se rendre à la visite médicale aux jour et heure fixés par le service d'inspection médicale scolaire. Sous la même réserve, les parents ou tuteurs d'un enfant mineur sont tenus de veiller à ce que celui-ci satisfasse à la même obligation.

» Le médecin du service d'inspection médicale scolaire communique les conclusions de l'examen médical aux parents ou tuteurs ou aux intéressés majeurs, et, à leur demande, en informe également le médecin traitant. Il informe la direction de l'école des conclusions qui intéressent la participation aux cours.

» Les mesures prophylactiques qu'il prend suite à cet examen, lient les élèves, les parents et tuteurs, l'autorité scolaire et le personnel de l'établissement. Sans préjudice des dispositions de l'article 10, deuxième alinéa, 4°, tout intéressé peut interjeter appel devant le Comité médical du Conseil supérieur de l'Inspection médicale scolaire, de la décision qui lui interdit temporairement ou définitivement l'accès de l'établissement en raison du danger que présente son état de santé pour l'entourage. Cet appel n'est pas suspensif. »

L'article 4 de l'avant-projet, qui deviendrait l'article 5 par suite de la scission de l'article 3, règle l'examen par un médecin au choix des intéressés. Il laisse cependant sans réponse la question de savoir qui — du médecin ou du service d'inspection médicale scolaire — informera l'autorité scolaire ou les intéressés des décisions intéressant l'assistance aux cours ou interdisant l'accès de l'établissement.

Il ne dit pas davantage si, indépendamment des dispositions de l'article 10, deuxième alinéa, 4°, un droit d'appel des décisions de ces médecins est ouvert à l'autorité scolaire ou aux intéressés.

Sous cette réserve, il est proposé de rédiger l'article 5 comme suit :

« Art. 5. — Les membres du personnel, les élèves majeurs, les parents ou tuteurs qui s'opposent à l'examen pratiqué par le service

toezicht of een krachtens artikel 4 handelend geneesheer getroffen werd »; 2° dat artikel 13 het Geneeskundig Comité van de Hoge Raad voor Geneeskundig toezicht opdracht geeft « uitspraak te doen voor de beroepen die aangetekend werden door de ouders of voogden, de leerlingen indien ze meerderjarig zijn, de leden van het personeel en de schooloverheid van de inrichtingen waarop deze wet toepasselijk is, evenals door de geneesheren-ambtenaren ».

Vergelijkt men artikel 3, vierde lid, met artikel 10, dan komt men tot de bevinding dat, terwijl dit laatste artikel een volledige en juiste omschrijving bevat van de bevoegdheid der geneesheren-ambtenaren om in beroep te komen tegen de beslissingen zowel van de geneesheren van de diensten voor geneeskundig toezicht als van de geneesheren tot wie degenen zich wenden die zich verzetten tegen het onderzoek door die diensten, hetzelfde niet kan worden gezegd van artikel 3, vierde lid. Niet alleen maakt het geen gewag van het beroep tegen de beslissingen van de eerst in artikel 4 bedoelde geneesheren, maar het stelt enkel beroep open tegen de beslissingen die zullen leiden tot het weren van een leerling of een personeelslid uit de inrichting en niet tegen de beslissingen in tegenovergestelde zin.

Men zou verwachten dat de geneesheer-ambtenaar juist tegen die beslissingen beroep zou instellen ter vrijwaring van het algemeen belang. Wat de andere beslissingen betreft, waartegen dezelfde bepaling de geneesheer-ambtenaar wel machtigt om in beroep te komen, is het echter zeer de vraag of zodanig optreden van de geneesheer-ambtenaar enige zin heeft; de uit de inrichting geweerde leerlingen of personeelsleden en desnoods de schooloverheid schijnen immers de enige te zijn die er belang bij hebben tegen die beslissingen in beroep te gaan.

Legt men artikel 3, vierde lid, naast artikel 13, dan valt het op dat dit laatste artikel al degenen die beroep kunnen instellen opsomt, de schooloverheid inbegrepen, terwijl artikel 3, vierde lid, in dit verband alleen van de « betrokkene » gewaagt.

Het is derhalve geraden de desbetreffende zinsnede uit artikel 3, vierde lid, te stellen als volgt : « Onverminderd het bepaalde in artikel 10, tweede lid, 4°, kan elke belanghebbende beroep instellen... ».

Ten slotte zou de bepaling volgens welke de Koning de modaliteiten van de procedure in beroep regelt beter onder artikel 13 komen.

Voor de artikelen 3 en 4, die in de plaats zouden komen van artikel 3 van het ontwerp, wordt de volgende lezing aanbevolen :

« Art. 3. — De Koning bepaalt, op advies van de Hoge Raad voor Geneeskundig schooltoezicht, hoe dikwijls en op welke wijze de geneeskundige onderzoeken voorgeschreven in artikel 2, 1° en 2°, zullen worden verricht.

» Art. 4. — Behalve wanneer zij overeenkomstig artikel 5 gebruik maken van het recht het onderzoek te doen verrichten door een geneesheer van hun keus, moeten de meerderjarige leerlingen en de leden van het personeel zich op de door de dienst voor geneeskundig schooltoezicht gestelde dag en uur aanmelden voor het geneeskundig onderzoek. Onder hetzelfde voorbehoud moeten de ouders of voogden van een minderjarig kind ervoor zorgen dat het kind dezelfde verplichting nakomt.

» De geneesheer van de dienst voor geneeskundig schooltoezicht deelt aan de ouders of de voogden, of aan de meerderjarige betrokkenen, de bevindingen mede van dat onderzoek en, op hun verzoek, stelt hij ook de behandelende geneesheer daarvan in kennis. Hij geeft aan het schoolbestuur kennis van de conclusies in verband met het bijwonen der lessen.

» De profylactische maatregelen die hij ingevolge dat onderzoek treft, zijn bindend voor de leerlingen, de ouders en voogden, de schooloverheid en het personeel van de inrichting. Tegen de beslissing waarbij iemand, wegens het gevaar dat zijn gezondheidstoestand voor de omgeving oplevert, tijdelijk of definitief toegang tot de inrichting wordt ontzegd, kan, onverminderd het bepaalde in artikel 10, tweede lid, 4°, elke belanghebbende beroep instellen bij het Geneeskundig Comité van de Hoge Raad voor het Geneeskundig schooltoezicht. Dit beroep is niet opschortend. »

Artikel 4 van het voorontwerp, dat wegens de splitsing van artikel 3 zou worden vernummerd tot artikel 5, regelt het onderzoek door een geneesheer naar keus van de betrokkenen. Het geeft geen bescheid op de vraag door wie — geneesheer of dienst voor geneeskundig toezicht — aan de schooloverheid of aan de betrokkenen kennis wordt gegeven van de beslissingen die verband houden met het bijwonen der lessen of waarbij toegang tot de inrichting wordt ontzegd.

Het laat voorts in het midden of er, afgezien van het bepaalde in artikel 10, tweede lid, 4°, voor de schooloverheid of de betrokkenen enig beroep tegen de beslissingen van die geneesheer openstaat.

Onder dit voorbehoud wordt de volgende lezing voor het artikel aanbevolen :

« Art. 5. — Leden van het personeel, meerderjarige leerlingen, ouders of voogden die bezwaar hebben tegen het onderzoek door de

d'inspection médicale scolaire, sont tenus de faire procéder, à leurs frais, à l'examen par un médecin de leur choix. Celui-ci examine les intéressés selon les règles imposées au service d'inspection médicale scolaire et envoie à ce dernier le protocole de son examen, dans le délai prévu par le Roi. »

Art. 5.

Dans cet article, qui deviendra l'article 6, il conviendrait de remplacer, au premier alinéa, les mots : « se rapportant », par : « ont trait » et au deuxième alinéa, les mots : « en vertu de », par : « conformément à ».

Le Conseil d'Etat propose également, dans la version néerlandaise de l'avis, une nouvelle rédaction de cet article.

Art. 6 (nouvel art. 7).

Par souci de la concordance avec la version française de cet article, la version néerlandaise devrait être rédigée comme suit :

« Art. 7. — De gemeenten, provincies, verenigingen van openbare besturen en particulieren mogen de inrichting van het geneeskundig schooltoezicht onder al zijn vormen overdragen aan om het even welke erkende dienst. »

Art. 7, 8, 9 et 10.

Ces articles deviendront respectivement les articles 8, 9, 10 et 11, et gagneraient à être rédigés comme suit :

« Art. 8. — L'autorité scolaire des établissements d'enseignement est tenue de faire savoir, avant l'ouverture de l'année scolaire, aux fonctionnaires désignés en vertu de l'article 11, à quel service d'inspection médicale scolaire elle entend confier l'inspection médicale de son établissement.

» Le chef d'établissement adresse, chaque année, au plus tard le 1er décembre, au service d'inspection médicale scolaire choisi, la liste des élèves et des membres du personnel soumis à cette inspection.

» Art. 9. — Si, cinq ans après l'entrée en vigueur de la présente loi, le nombre de services agréés est insuffisant pour assurer l'inspection médicale scolaire à l'ensemble des établissements relevant des communes, des provinces, des associations de pouvoirs publics ou de personnes privées, le Ministre de la Santé Publique et de la Famille peut créer les services qu'il jugera indispensables. Il informera cependant de son intention les autorités scolaires intéressées et leur accordera un délai de deux ans pour organiser elles-mêmes des services susceptibles d'être agréés.

» Art. 10. — Le Roi déterminera les règles de l'hygiène scolaire; il prend toutes mesures pour garantir l'efficacité de la surveillance prescrite par l'article 2, 3e.

» Art. 11. — Les services d'inspection médicale scolaire sont placés sous le contrôle de médecins-fonctionnaires nommés par le Roi et relevant du Ministère de la Santé Publique et de la Famille. Leur nombre et leur ressort sont déterminés par le Roi.

» Les médecins-fonctionnaires ont pour mission :

» 1° de procéder aux visites des services d'inspection médicale scolaire conformément aux règles arrêtées par le Roi, afin d'émettre un avis sur les demandes d'agrément;

» 2° de veiller à ce que les services agréés s'acquittent de leur tâche de la manière prévue par la présente loi et par les arrêtés pris en exécution de celle-ci; le cas échéant, de proposer le retrait de l'agrément;

» 3° de veiller à ce que les autorités scolaires, la direction des établissements, les membres du personnel, les élèves majeurs et les parents ou tuteurs des élèves mineurs remplissent toutes les obligations qui leur incombent en vertu de la présente loi et des arrêtés pris en exécution de celle-ci;

dienst voor het geneeskundig schooltoezicht, moeten het onderzoek op eigen kosten laten doen door een geneesheer van hun keus. Deze verricht het onderzoek volgens de regelen voor de dienst voor geneeskundig schooltoezicht bepaald en doet het protocol van zijn onderzoek aan die dienst toekomen binnen de door de Koning bepaalde termijn. »

Art. 5.

Naast enkele verbeteringen in de Franse tekst, opgenomen in het Frans advies, wordt voorgesteld de Nederlandse tekst van dit artikel, dat vernummerd wordt tot artikel 6, als volgt te lezen :

« Art. 6. — Het geneeskundig schooltoezicht wordt uitgeoefend door die diensten opgericht door gemeenten, provincies, verenigingen van openbare besturen of particulieren. Die diensten worden door de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin erkend, indien zij voldoen aan de algemene criteria, door de Koning vastgesteld op advies van de Hoge Raad voor Geneeskundig schooltoezicht. Deze criteria hebben betrekking op de werkwijze van het gezondheidstoezicht, op het geneeskundig en verplegend personeel, het dienstpersoneel, de lokalen en het medisch materiaal.

» Voor de Rijksonderwijsinrichtingen maken de diensten voor geneeskundig schooltoezicht deel uit van de door het Ministerie van Openbaar Onderwijs opgerichte psycho-medisch-sociale centra. Deze diensten moeten voldoen aan de criteria die de Koning overeenkomstig het eerste lid van dit artikel vaststelt.

» De diensten mogen, wanneer de plaatselijke omstandigheden zulks vereisen, als reizende diensten worden ingericht. »

Art. 6 (nieuw art. 7).

Terwille van de overeenstemming met de Franse tekst van dit artikel, stelle men de Nederlandse als volgt :

« Art. 7. — De gemeenten, provincies, verenigingen van openbare besturen en particulieren mogen de inrichting van het geneeskundig schooltoezicht onder al zijn vormen overdragen aan om het even welke erkende dienst. »

Art. 7, 8, 9 en 10.

Men vernummere die artikelen respectievelijk tot 8, 9, 10 en 11. De tekst van genoemde vier artikelen stelle men als volgt :

« Art. 8. — De schooloverheid van de onderwijsinrichtingen moet, vóór de aanvang van het schooljaar, aan de krachtens artikel 11 aangestelde ambtenaren mededelen aan welke dienst voor geneeskundig schooltoezicht zij voornemen is het geneeskundig toezicht van haar inrichting op te dragen.

» De bestuurder van de onderwijsinrichting zendt jaarlijks uiterlijk 1 december aan de gekozen dienst voor geneeskundig schooltoezicht de lijst van de aan dit toezicht onderworpen leerlingen en leden van het personeel.

» Art. 9. — Indien het aantal erkende diensten, vijf jaar na het in werking treden van deze wet, ontoereikend is om te voorzien in het geneeskundig schooltoezicht op alle inrichtingen die onder de gemeenten, provincies, verenigingen van openbare besturen of particulieren, ressorteren, kan de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin de diensten oprichten die hij onontbeerlijk acht. Hij zal evenwel zijn voornemen aan de betrokken schooloverheden doen kennen en hun een termijn van twee jaar verlenen om zelf voor erkenning vatbare diensten op te richten.

» Art. 10. — De Koning bepaalt de regelen inzake schoolhygiëne; hij neemt alle maatregelen om het bij artikel 2, 3^e, voorgeschreven toezicht doeltreffend te maken.

» Art. 11. — De diensten voor geneeskundig schooltoezicht staan onder de controle van geneesheren-ambtenaren die door de Koning worden benoemd en tot het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin behoren. Hun aantal en hun ambtsgebied worden door de Koning bepaald.

» De geneesheren-ambtenaren hebben tot opdracht :

» 1° overeenkomstig de door de Koning gestelde regelen, de diensten voor geneeskundig schooltoezicht te bezoeken om advies uit te brengen over de aanvragen om erkenning;

» 2° de hand eraan te houden dat de erkende diensten hun taak uitoefenen zoals bepaald bij deze wet en bij de besluiten tot uitvoering ervan; in voorkomend geval, de intrekking van de erkenning voor te stellen;

» 3° te waken over het nakomen door de schooloverheden, het bestuur der inrichtingen, de leden van het personeel, de meerderjarige leerlingen en de ouders of voogden van de minderjarige leerlingen, van al wat hun door deze wet en de besluiten ter uitvoering ervan wordt opgelegd;

» 4° s'il échet, d'interjeter appel de toute décision ou mesure prise par un service d'inspection médicale scolaire ou par un médecin agissant en application de l'article 5;

» 5° de provoquer, chaque fois qu'il y a lieu, l'examen prophylactique des élèves ou membres du personnel d'un établissement;

» 6° De constater, par des procès-verbaux faisant foi jusqu'à preuve du contraire, les infractions aux dispositions de la présente loi et aux règlements pris en exécution de celle-ci. »

*.

Au sujet de l'article 10, deuxième alinéa, 4° (nouvel art. 11), le Conseil d'Etat estime devoir encore observer qu'il serait souhaitable de dire devant quelle autorité l'appel est interjeté.

Le chapitre II de l'avant-projet ne comporte que deux articles et le chapitre III n'en comporte qu'un seul. Ces trois articles gagneraient à être groupés en un chapitre II traitant du Conseil supérieur et du Comité médical. Ces deux institutions sont étroitement apparentées, le Comité étant, en effet, créé au sein du Conseil supérieur.

Art. 11 (nouvel art. 12).

Cet article contient une répétition là où il porte que le Conseil supérieur émet un avis sur « tous projets d'arrêtés royaux, ministériels et dispositions réglementaires ». On n'aperçoit pas, en effet, quelles « dispositions réglementaires » autres que celles d'arrêtés royaux et ministériels réglementaires pourraient être visées en l'espèce.

Aussi conviendrait-il de rédiger ce passage de l'article comme suit : « ... sur tous projets d'arrêtés royaux et ministériels réglementaires pris en exécution de cette loi ».

A la fin du même article, la référence à : « l'article 10-2 », devrait être remplacée par une référence à : « l'article 11, deuxième alinéa, 2° ».

Art. 12 (nouvel art. 13).

La manière dont cet article entend régler la composition du Conseil supérieur appelle diverses observations.

Tout d'abord il ne peut être question de vingt-quatre membres « au plus » et de six médecins « au moins », étant donné qu'il résulte de l'énumération subséquente que le Conseil comptera exactement vingt-quatre membres et que six médecins, ainsi que l'a expliqué le fonctionnaire-délégué, seront nommés à ce titre quel que soit le nombre des médecins qui représenteront les différents services.

L'avant-projet ne fixe pas la durée du mandat des membres, pas plus qu'il ne prévoit si les services respectifs présenteront leurs représentants et de quelle manière ils le feront.

Si le mandat est à durée limitée et s'il est renouvelable, la disposition pourrait être rédigée comme suit :

« Art. 13. — Le Conseil supérieur est composé de vingt-quatre membres nommés par le Roi pour une durée de ... ans. Leur mandat est renouvelable.

» Tout nouveau membre nommé en remplacement d'un membre décédé ou démissionnaire achève le mandat de son prédécesseur.

» Trois membres représentent l'inspection médicale scolaire organisée par l'Etat.

» Trois membres représentent l'inspection médicale scolaire organisée par les provinces.

» Trois membres représentent l'inspection médicale scolaire organisée par les communes.

» Neuf membres représentent l'inspection médicale scolaire organisée par l'enseignement libre.

» Le Roi détermine les modalités de présentation de ces membres ainsi que les conditions qu'ils doivent remplir.

» Le Conseil supérieur comprend en outre six membres porteurs du diplôme de docteur en médecine ou d'un certificat équivalent.

» Le Roi désigne parmi les membres du Conseil un président et deux vice-présidents.

» Le Ministre de la Santé Publique et de la Famille établit le règlement d'ordre intérieur et désigne le fonctionnaire de son Département appelé à assurer le secrétariat. »

Art. 13 (nouvel art. 14).

Cet article, qui crée le Comité médical, omet toutefois d'indiquer par qui et comment ce dernier sera composé. Il dispose, il est vrai,

» 4° zo nodig beroep in te stellen tegen elke beslissing of maatregel die door een dienst voor geneeskundig schooltoezicht of een bij toepassing van artikel 5 optredend geneesheer genomen is;

» 5° het profylactisch onderzoek van de leerlingen of personeelsleden van een inrichting te doen verrichten telkens wanneer daartoe aanleiding bestaat;

» 6° door middel van processen-verbaal die gelden als bewijs tot het tegendeel is bewezen, de overtreding van de bepalingen van deze wet en van de verordeningen ter uitvoering hiervan uitgevaardigd, vast te stellen. »

*.

Bij artikel 10, tweede lid, 4° (nieuw art. 11), moge nog worden opgemerkt dat het aanbeveling verdient te zeggen bij wie beroep wordt ingesteld.

Het tweede hoofdstuk van het voorontwerp bevat slechts twee artikelen; het derde hoofdstuk slechts één. Deze drie artikelen worden best samengebracht in een tweede hoofdstuk, dat handelt over de Hoge Raad en het Geneeskundig Comité. Beide instellingen zijn nauw aan elkaar verwant : het Comité wordt immers in de Hoge Raad opgericht.

Art. 11 (nieuw art. 12).

Dit artikel bevat een herhaling waar het bepaalt dat de Hoge Raad advies geeft omtrent « al de ontwerpen van koninklijke en ministeriële besluiten en van reglementaire voorschriften ». Men ziet inderdaad niet in welke andere « reglementaire voorschriften » dan die vervat in de reglementaire koninklijke en ministeriële besluiten hier kunnen bedoeld zijn.

Daarom stelle men de desbetreffende passus van dit artikel als volgt : « ... over alle ontwerpen van reglementaire koninklijke en ministeriële besluiten genomen ter uitvoering van deze wet ».

De verwijzing naar : « artikel 10-2 », in fine van hetzelfde artikel, vervange men door : « artikel 11, tweede lid, 2° ».

Art. 12 (nieuw art. 13).

De wijze waarop dit artikel de samenstelling van de Hoge Raad wil regelen, geeft aanleiding tot verscheidene opmerkingen.

Allereerst kan er geen spraak zijn van « ten hoogste » vierentwintig leden en van « ten minste » zes geneesheren, vermits uit de opsomming die volgt, blijkt dat er juist geteld vierentwintig leden zullen zijn en, luidens de verklaring van de gemachtigde ambtenaar, zes geneesheren als zodanig worden benoemd welk ook het aantal zij der geneesheren die voor de onderscheiden diensten zullen optreden.

De duur van het mandaat der leden wordt niet bepaald; evenmin wordt er gezegd of en hoe de onderscheiden diensten hun vertegenwoordigers zullen voordragen.

Is het mandaat voor beperkte tijd en hernieuwbaar, dan kan de bepaling als volgt worden gesteld :

« Art. 13. — De Hoge Raad is samengesteld uit vierentwintig leden die door de Koning voor een termijn van ... jaar worden benoemd. Hun mandaat is hernieuwbaar.

» Wanneer een nieuw lid wordt benoemd ter vervanging van een overleden of ontslagnemend lid, voltooit hij het mandaat van zijn voorganger.

» Drie leden vertegenwoordigen het geneeskundig schooltoezicht ingericht door de Staat.

» Drie leden vertegenwoordigen het geneeskundig schooltoezicht ingericht door de provincie.

» Drie leden vertegenwoordigen het geneeskundig schooltoezicht ingericht door de gemeenten.

» Negen leden vertegenwoordigen het geneeskundig schooltoezicht ingericht door het vrij onderwijs.

» De Koning bepaalt de wijze waarop die leden worden voorgedragen en de voorwaarden waaraan zij moeten voldoen.

» De Hoge Raad telt bovendien zes leden, die houder zijn van het diploma van doctor in de geneeskunde, of van een daarmede gelijkgesteld getuigschrift.

» De Koning wijst uit de leden van de Hoge Raad een voorzitter en twee ondervoorzitters aan.

» De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin stelt het reglement van orde vast en wijst de ambtenaar van zijn Departement aan die met het secretariaat wordt belast. »

Art. 13 (nieuw art. 14).

Dit artikel, dat het Geneeskundig Comité opricht, bepaalt niet hoe en door wie dit Comité wordt samengesteld. Het zegt wel dat dit

que le Comité est créé au sein du Conseil supérieur, mais ne tranche pas par là la question de savoir si les membres seront désignés par le Roi ou par le Conseil supérieur lui-même.

Selon l'Exposé des Motifs, quatre membres seraient désignés par le Conseil supérieur dans son sein. Cette précision devrait également ressortir du texte de la loi.

Il échet de relever que le Comité médical connaîtra en degré d'appel de litiges administratifs; ses décisions seront donc susceptibles d'un recours devant le Conseil d'Etat et le Comité pourra se voir appelé à statuer à nouveau au fond après annulation. Comme il est souhaitable que celui-ci puisse, dans ce cas, être autrement composé, il conviendrait d'envisager la désignation de quelques membres suppléants.

Aux termes du deuxième alinéa de l'article 13, le Comité médical comprend, outre quatre médecins qui font partie du Conseil supérieur, le directeur général de l'Administration de la Santé Publique et de la Famille qui a le service de santé administratif dans ses attributions.

Si, comme ce texte le donne à penser, ce fonctionnaire, qui ne fait pas obligatoirement partie du Conseil supérieur, est membre du Comité avec voix délibérative, l'affirmation selon laquelle le Comité est créé au sein du Conseil supérieur n'est pas tout à fait exacte.

Si ce fonctionnaire n'a pas voix délibérative, le texte devrait le dire clairement.

Le dernier alinéa du même article ne précise pas si le président et le secrétaire du Comité seront désignés parmi les membres de celui-ci.

Sous réserve des observations qui précèdent, la rédaction suivante est proposée pour cet article :

« Art. 14. — Il est créé, au sein du Conseil supérieur, un Comité médical qui statue sur tout appel interjeté en application de la présente loi par les parents ou tuteurs d'élèves mineurs, les élèves majeurs, les membres du personnel et l'autorité scolaire des établissements soumis à l'application de la présente loi ou par les médecins-fonctionnaires visés à l'article 11.

» Le Roi règle la procédure d'appel.

» Le Comité médical est composé de cinq membres, quatre de ceux-ci étant désignés par le Conseil supérieur parmi ses membres qui sont porteurs du diplôme de docteur en médecine; le cinquième membre est le directeur général du service de santé administratif auprès du Ministère de la Santé Publique et de la Famille.

» Le Roi désigne un des membres du Comité comme président. Il désigne également un ... comme secrétaire du Comité.

» Le Ministre de la Santé Publique et de la Famille établit le règlement d'ordre intérieur. »

Art. 14 (nouvel art. 15).

Cet article dispose que l'inspection médicale scolaire est gratuite et qu'une indemnité forfaitaire calculée par personne sera annuellement allouée aux services agréés. Il ne dispose toutefois pas que l'arrêté royal fixant le montant de l'indemnité sera pris sur avis du Conseil supérieur.

Un tel arrêté ne devant pas nécessairement être considéré comme réglementaire et comme tombant sous l'application de l'article 11, il convient de prévoir expressément la consultation du Conseil supérieur si elle est jugée souhaitable.

La rédaction suivante est suggérée pour cet article :

« Art. 15. — L'inspection médicale scolaire est gratuite.

» Les services d'inspection médicale scolaire agréés en vertu de l'article 6, premier alinéa, bénéficient, à la charge du budget du Ministère de la Santé Publique et de la Famille, d'une subvention qui est calculée sur la base d'une indemnité forfaitaire par personne examinée dans le courant de l'année scolaire.

» Le montant de l'indemnité forfaitaire est fixé par le Roi (sur avis du Conseil supérieur) en tenant compte du coût de la prestation, qui englobe les honoraires médicaux, la rémunération du personnel et les frais généraux. »

Art. 15 (nouvel art. 16).

Au 1° de cet article, il conviendrait de remplacer la référence à l'article 7, deuxième alinéa, par une référence à « l'article 8, deuxième alinéa »; au 2°, il convient d'écrire « carence » au lieu de « défaillance » et « n'en avise pas le fonctionnaire compétent »; au 3°, le trait d'union entre les mots « médecin » et « dirigeant » devrait être supprimé. Les 5°, 6° et 7° gagneraient à être rédigés comme suit :

« 5° les personnes qui ne se conforment ni aux prescriptions de l'article 4, premier alinéa, ni à celles de l'article 5, premier alinéa;

Comité in de Hoge Raad wordt opgericht, maar geeft daarmede geen bescheid op de vraag of de Koning dan wel de Hoge Raad zelf de leden van het Comité aanwijst.

Uit de Memorie van Toelichting blijkt dat vier leden van het Comité door de Hoge Raad uit zijn midden worden aangewezen. Dit zou ook in de tekst van de wet moeten tot uiting komen.

Op te merken valt dat het Geneeskundig Comité in beroepsinstantie over administratieve geschillen uitspraak doet. Tegen zijn beslissingen kan derhalve beroep worden ingesteld bij de Raad van State en, na vernietiging, kan het Geneeskundig Comité over de zaak zelf opnieuw uitspraak moeten doen. Het is geraden dat het Comité alsdan anders zou kunnen worden samengesteld. Daarom verdient het aanbeveling, de aanstelling van enige plaatsvervangende leden mogelijk te maken.

Volgens het tweede lid van artikel 13 omvat het Geneeskundig Comité, benevens vier geneesheren die deel uitmaken van de Hoge Raad, de directeur-generaal van het Bestuur van Volksgezondheid en van het Gezin, tot wiens bevoegdheid de administratieve gezondheidsdienst behoort.

Indien, zoals uit de bewoordingen kan worden afgeleid, de genoemde ambtenaar, die niet noodzakelijk deel uitmaakt van de Hoge Raad, stemgerechtigd lid is van het Comité, is het niet volkomen juist dat het Comité in de Hoge Raad wordt opgericht.

Is die ambtenaar niet stemgerechtigd, dan zou dit duidelijk uit de tekst moeten blijken.

Het laatste lid van hetzelfde artikel laat in het midden of de voorzitter en de secretaris van het comité al dan niet uit de leden ervan worden aangesteld.

Onder voorbehoud van bovenstaande opmerkingen, wordt de volgende lezing voor dit artikel voorgesteld :

« Art. 14. — In de Hoge Raad wordt een Geneeskundig Comité opgericht om uitspraak te doen over elk beroep dat bij toepassing van deze wet wordt ingesteld door ouders of voogden van minderjarige leerlingen, meerderjarige leerlingen, de schooloverheid en leden van het personeel van de inrichtingen waarop deze wet van toepassing is, of door de in artikel 11 genoemde geneesheren-ambtenaren.

» De Koning regelt de procedure in beroep.

» Het Geneeskundig Comité is samengesteld uit vijf leden, waarvan vier door de Hoge Raad worden aangewezen uit zijn leden die houder zijn van het diploma van doctor in de geneeskunde; het vijfde lid is de directeur-generaal van de administratieve gezondheidsdienst bij het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin.

» De Koning stelt een der leden van het Comité als voorzitter aan. Hij stelt eveneens een ... als secretaris van het Comité aan.

» De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin stelt het reglement van orde van het Geneeskundig Comité vast. »

Art. 14 (nieuw art. 15).

Dit artikel bepaalt dat het geneeskundig schooltoezicht kosteloos is en dat jaarlijks aan de erkende diensten een forfaitaire vergoeding zal worden uitgekeerd per persoon. Het bepaalt echter niet dat het koninklijk besluit tot vaststelling van het bedrag van de vergoeding op advies van de Hoge Raad wordt genomen.

Aangezien zodanig besluit niet noodzakelijk moet worden beschouwd als reglementair en vallende onder het bepaalde in artikel 11, is het geraden hier uitdrukkelijk van de raadpleging van de Hoge Raad gewag te maken, ingeval men ze gewenst acht.

Volgende lezing wordt voor dit artikel aanbevolen :

« Art. 15. — Het geneeskundig schooltoezicht is kosteloos.

» De diensten voor geneeskundig schooltoezicht krachtens artikel 6, eerste lid, erkend, genieten, ten bezware van de begroting van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, een subsidie die berekend wordt op grond van een vaste vergoeding voor ieder in de loop van het schooljaar onderzocht persoon.

» Het bedrag van de vaste vergoeding wordt door de Koning (op advies van de Hoge Raad) vastgesteld met inachtneming van de kostprijs van de prestatie, waarin begrepen zijn : het ereloon van de geneesheren, de bezoldiging van het personeel en de algemene kosten. »

Art. 15 (nieuw art. 16).

Voor de Nederlandse tekst van dit artikel wordt de volgende lezing voorgesteld :

« Art. 16. — Met een geldboete van zesentwintig frank tot tweehonderd frank en met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden, of met een van die straffen alleen, worden gestraft :

» 1° de bestuurder van een onderwijsinrichting die niet binnen de voorgeschreven termijn overeenkomstig artikel 8, tweede lid, aan de

» 6° le médecin qui dans le cas visé à l'article 5, n'envoie pas le protocole de son examen au service d'inspection médicale scolaire dans le délai prescrit;

» 7° le chef d'un établissement scolaire de même que tout préposé au service d'un tel établissement qui empêchent le libre accès des locaux scolaires aux autorités médicales prévues par la présente loi et par les arrêtés pris en exécution de celle-ci. »

Quant à la version néerlandaise de cet article, elle gagnerait à être rédigée de la manière proposée dans le texte néerlandais du présent avis.

..

Art. 16 (nouvel art. 17).

In fine du premier alinéa de cet article, il convient d'écrire : « ... d'une amende de vingt-six francs à cent francs ».

Art. 17 et 18 (nouveaux art. 18 et 19).

Dans ces articles, les mots : « arrêtés pris pour son exécution », devraient être remplacés par : « arrêtés pris en exécution de celle-ci ».

Pour les articles 16, 17 et 18 (art. nouveaux 17, 18 et 19) le Conseil d'Etat propose une rédaction néerlandaise améliorée qui est reproduite dans l'avis néerlandais.

Art. 19 (nouvel art. 20).

Cet article devrait être rédigé comme suit :

« Art. 20. — L'article 80, alinéas 1 à 5, des lois coordonnées sur l'enseignement primaire est abrogé. »

Art. 20 (nouvel art. 21).

In fine de cet article, il convient d'écrire : « ... suivant les modalités déterminées par le Roi ».

Art. 21 (nouvel art. 22).

Il apparaît inutile de prévoir dans cet article que le Roi « détermine les modalités d'application des dispositions de la présente loi »; la chose découle de toute évidence de l'article 67 de la Constitution.

L'article devrait, dès lors, être conçu comme suit :

« Le Roi fixera la date de l'entrée en vigueur de la présente loi. »

..

Le Ministre de la Santé Publique et de la Famille a fait parvenir au Conseil d'Etat une lettre demandant s'il n'est pas indiqué d'insérer dans l'avant-projet une disposition qui imposerait au Conseil supérieur et au Comité médical l'obligation d'appliquer les prescriptions légales concernant l'emploi des langues en matière administrative.

door de schooloverheid gekozen dienst voor geneeskundig schooltoezicht de volledige lijst van de leerlingen en van de leden van het personeel van zijn inrichting overmaakt;

» 2° de bestuurder van een onderwijsinrichting die er zich niet van vergewist of de bij deze wet voorgeschreven onderzoeken verricht worden of die, wanneer leerlingen, ouders en voogden of leden van zijn personeel in gebreke blijven, de bevoegde ambtenaar hiervan niet op de hoogte brengt;

» 3° de geneesheer die de leiding heeft van de dienst voor geneeskundig schooltoezicht, welke de personen waarvan de lijst hem door de bestuurders van de onderwijsinrichtingen toegezonden wordt, niet onderzoekt of niet doet onderzoeken binnen de door de Koning bepaalde termijn;

» 4° de bestuurder van een onderwijsinrichting die zich niet schikt naar de beslissingen van de dienst voor geneeskundig schooltoezicht of, in geval van beroep, naar de genomen eindbeslissing;

» 5° de personen die noch de voorschriften van artikel 4, eerste lid, noch die van artikel 5, eerste lid, nakomen;

» 6° de geneesheer die in het geval bedoeld in artikel 5 het protocol van zijn onderzoek niet binnen de gestelde termijn aan de dienst voor het geneeskundig schooltoezicht doet toekomen;

» 7° de bestuurder van een onderwijsinrichting evenals ieder aangestelde in dienst van zodanige inrichting, die geen vrije toegang tot de schoollokalen verlenen aan de geneeskundige overheidspersonen bepaald bij deze wet en de ter uitvoering ervan genomen besluiten.

» Bij herhaling binnen twee jaar na de laatste veroordeling wegens overtreding van deze wet, kan de straf verdubbeld worden. »

..

(Art. 16, 17 en 18 (nieuwe art. 17, 18 en 19).

Naast een paar verbeteringen van de Franse tekst die in het Frans advies zijn opgenomen, wordt voorgesteld de Nederlandse tekst van deze artikelen als volgt te lezen :

« Art. 17. — Overtreding van de besluiten genomen ter uitvoering van deze wet, wordt gestraft met een geldboete van zesentwintig frank tot honderd frank.

» Bij herhaling binnen twee jaar na de laatste veroordeling kan de straf verdubbeld worden.

» Art. 18. — Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn toepasselijk zowel op de bij deze wet omschreven misdrijven als op overtreding van de besluiten genomen ter uitvoering van deze wet; artikel 85 is evenwel niet toepasselijk in geval van herhaling.

» Art. 19. — De publieke vordering die voortvloeit uit een overtreding van de bepalingen van deze wet of van de besluiten genomen ter uitvoering ervan, verjaart door verloop van twee jaren, te rekenen van de dag waarop de overtreding is begaan. »

Art. 19 (nieuw art. 20).

Dit artikel behoort te worden gesteld als volgt :

« Art. 20. — Artikel 80, eerste tot vijfde lid, van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs wordt opgeheven. »

Art. 20 (nieuw art. 21).

Aan het eind van dit artikel leze men : « ... wordt geregeld op de wijze door de Koning bepaald ».

Art. 21 (nieuw art. 22).

Het lijkt overbodig in dit artikel te bepalen dat de Koning « de toepassingsmodaliteiten van de in de wet vervatte voorschriften vaststelt ». Dit vloeit immers voort uit artikel 67 van de Grondwet.

Men stelde deze bepaling derhalve als volgt :

« De Koning bepaalt de datum waarop deze wet in werking treedt. »

..

De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin heeft aan de Raad van State een schrijven doen geworden waarin hij de vraag stelt of het niet aangewezen is een bepaling in het voorontwerp in te voegen die de Hoge Raad en het Geneeskundig Comité ertoe verplicht de wettelijke voorschriften betreffende het gebruik der talen in bestuurszaken toe te passen.

Le Conseil d'Etat est d'avis qu'une telle disposition est superflue. Il ne fait aucun doute, en effet, que le Conseil supérieur est tenu, au même titre que tout autre service public, de se conformer aux dispositions de la loi de 1932, quand bien même la loi qui le crée ne l'énonce pas expressément.

La chambre était composée de
MM. :

A. VRANCKX, conseiller d'Etat, président;
G. VAN BUNNEN, conseiller d'Etat;
K. MEES, conseiller d'Etat;
F. VAN GOETHEM, assesseur de la section de législation;
G. VAN HECKE, assesseur de la section de législation;

Madame :

J. DE KOSTER, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. A. VRANCKX. Le rapport a été présenté par M. W. LAHAYE, auditeur général adjoint.

Le Greffier,
(s.) J. DE KOSTER.

Le Président,
(s.) A. VRANCKX.

Pour expédition délivrée au Ministre de la Santé Publique et de la Famille.

Le 26 novembre 1959.

Le Greffier du Conseil d'Etat.

De Raad van State meent dat een dergelijke bepaling overbodig is. Het lijdt inderdaad geen twijfel dat de Hoge Raad, zoals om het even welke openbare dienst, de bepalingen van de wet van 1932 moet naleven, ook wanneer de wet waaraan hij zijn ontstaan dankt dit niet uitdrukkelijk bepaalt.

De kamer was samengesteld uit
de HH. :

A. VRANCKX, raadsheer van State, voorzitter;
G. VAN BUNNEN, raadsheer van State;
K. MEES, raadsheer van State;
F. VAN GOETHEM, bijzitter van de afdeling wetgeving;
G. VAN HECKE, bijzitter van de afdeling wetgeving;

Mevrouw :

J. DE KOSTER, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. A. VRANCKX. Het verslag werd uitgebracht door de H. W. LAHAYE, adjunct-auditeur-generaal.

De Griffier,
(get.) J. DE KOSTER.

De Voorzitter,
(get.) A. VRANCKX.

Voor uitgifte afgeleverd aan de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin.

De 26e november 1959.

De Griffier van de Raad van State,

R. DECKMYN.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de la Santé Publique et de la Famille et de Notre Ministre de l'Instruction Publique,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre de la Santé Publique et de la Famille et Notre Ministre de l'Instruction Publique sont chargés de présenter en Notre nom aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

CHAPITRE PREMIER.

De l'inspection médicale.

Article premier.

Il est institué une inspection médicale scolaire obligatoire pour tous les établissements d'enseignement ou d'éducation de plein exercice existant en Belgique, à l'exception toutefois :

1° des universités et des établissements assimilés aux universités par les lois coordonnées sur la collation des grades académiques et le programme des examens universitaires;

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Volksgezondheid en van het Gezin en van Onze Minister van Openbaar Onderwijs,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Volksgezondheid en van het Gezin en Onze Minister van Openbaar Onderwijs zijn gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

EERSTE HOOFDSTUK.

Het geneeskundig toezicht.

Eerste artikel.

Er wordt een geneeskundig schooltoezicht opgericht dat verplicht gesteld wordt voor al de in België gevestigde onderwijs- of opvoedingsinrichtingen met volledig leerplan, met uitzondering nochtans :

1° van de universiteiten en van de inrichtingen die met de universiteiten gelijkgesteld zijn bij de gecoördineerde wetten op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens;

2° des établissements d'éducation ou d'enseignement ne relevant pas du Ministère de l'Instruction Publique et dans lesquels fonctionne un service d'inspection médicale scolaire.

Art. 2.

L'inspection médicale scolaire comprend :

1° a) le dépistage des déficiences physiques ou mentales des élèves;

b) la collaboration à l'établissement de statistiques concernant l'état de santé et de morbidité des élèves et aux examens y afférents;

c) la communication aux élèves intéressés, à leurs parents ou tuteurs, des constatations médicales présentant une utilité pour l'orientation scolaire et professionnelle, pour la pratique des sports et l'éducation physique;

2° a) la prophylaxie des maladies transmissibles et notamment le dépistage de la tuberculose, par la surveillance régulière et systématique des élèves;

b) le dépistage de sources possibles de contamination, ceci également parmi les membres du personnel occupé par les établissements;

3° la surveillance de l'hygiène des bâtiments, des locaux et du matériel scolaire.

Art. 3.

Le Roi détermine, sur avis du Conseil supérieur de l'Inspection médicale scolaire, la fréquence et les modalités des examens médicaux prévus à l'article 2, 1° et 2°.

Art. 4.

Sauf s'ils font usage, conformément à l'article 5, de la faculté de faire procéder à l'examen par un médecin de leur choix, les élèves majeurs et les membres du personnel doivent se rendre à la visite médicale aux jour et heure fixés par le service d'inspection médicale scolaire. Sous la même réserve les parents ou tuteurs d'un enfant mineur sont tenus de veiller à ce que celui-ci satisfasse à la même obligation.

Le médecin du service d'inspection médicale scolaire communique les conclusions de l'examen médical aux parents ou tuteurs ou aux intéressés majeurs, et, à leur demande, en informe également le médecin traitant. Il informe la direction de l'école des conclusions qui intéressent la participation aux cours.

Les mesures prophylactiques qu'il prend suite à cet examen, lient les élèves, les parents et tuteurs, l'autorité scolaire et le personnel de l'établissement. Sans préjudice des dispositions de l'article 11, deuxième alinéa, 4°, tout intéressé peut interjeter appel devant le Comité médical du Conseil supérieur de l'Inspection médicale scolaire, de la décision qui lui interdit temporairement ou définitivement l'accès de l'établissement en raison du danger que présente son état de santé pour l'entourage. Cet appel n'est pas suspensif.

Art. 5.

Les membres du personnel, les élèves majeurs, les parents ou tuteurs qui s'opposent à l'examen pratiqué par le service d'inspection médicale scolaire, sont tenus de faire procéder, à leurs frais, à l'examen par un médecin de leur choix.

2° van de onderwijs- of opleidingsinrichtingen die niet van het Ministerie van Openbaar Onderwijs afhangen en waar een dienst voor geneeskundig schooltoezicht werkzaam is.

Art. 2.

Het geneeskundig schooltoezicht omvat :

1° a) de opsporing van lichamelijke of geestelijke onvolwaardigheid bij de leerlingen;

b) de medewerking aan het opmaken van de statistieken betreffende de gezondheids- en ziekte-toestand van de leerlingen en aan de daarmee verband houdende onderzoeken;

c) de mededeling aan de betrokken leerlingen, hun ouders of voogden, van de medische vaststellingen die dienstig zijn voor de studie- en beroepsoriëntering, voor sportbeoefening en lichamelijke opvoeding;

2° a) de profylaxe tegen de besmettelijke ziekten, inzonderheid de opsporing van de tuberculose, door geregeld en stelselmatig toezicht op de leerlingen;

b) de opsporing van al wat oorzaak van besmetting kan zijn, ook bij de leden van het in de inrichtingen te werk gestelde personeel;

3° het gezondheidstoezicht op gebouwen, de lokalen en het schoolmateriaal.

Art. 3.

De Koning bepaalt, op advies van de Hoge Raad voor Geneeskundig schooltoezicht, hoe dikwijls en op welke wijze de geneeskundige onderzoeken voorgeschreven in artikel 2, 1° en 2°, zullen worden verricht.

Art. 4.

Behalve wanneer zij overeenkomstig artikel 5 gebruik maken van het recht het onderzoek te doen verrichten door een geneesheer van hun keus, moeten de meerderjarige leerlingen en de leden van het personeel zich op de door de dienst voor geneeskundig schooltoezicht gestelde dag en uur aanmelden voor het geneeskundig onderzoek. Onder hetzelfde voorbehoud moeten de ouders of voogden van een minderjarig kind ervoor zorgen dat het kind dezelfde verplichting nakomt.

De geneesheer van de dienst voor geneeskundig schooltoezicht deelt aan de ouders of de voogden, of aan de meerderjarige betrokkenen, de bevindingen mede van dat onderzoek en, op hun verzoek, stelt hij ook de behandelende geneesheer daarvan in kennis. Hij geeft aan het schoolbestuur kennis van de conclusies in verband met het bijwonen der lessen.

De profylactische maatregelen die hij ingevolge dat onderzoek treft, zijn bindend voor de leerlingen, de ouders en voogden, de schooloverheid en het personeel van de inrichting. Tegen de beslissing waarbij iemand, wegens het gevaar dat zijn gezondheidstoestand voor de omgeving oplevert, tijdelijk of definitief toegang tot de inrichting wordt ontzegd, kan, onverminderd het bepaalde in artikel 11, tweede lid, 4°, elke belanghebbende beroep instellen bij het Geneeskundig Comité van de Hoge Raad voor het Geneeskundig schooltoezicht. Dit beroep is niet opschortend.

Art. 5.

Leden van het personeel, meerderjarige leerlingen, ouders of voogden die bezwaar hebben tegen het onderzoek door de dienst voor het geneeskundig schooltoezicht, moeten het onderzoek op eigen kosten laten doen door een genees-

Celui-ci examine les intéressés selon les règles imposées au service d'inspection médicale scolaire et envoie à ce dernier le protocole de son examen, dans le délai prévu par le Roi.

Art. 6.

L'inspection médicale scolaire est exercée par des services organisés par les communes, les provinces et associations de pouvoirs publics ou par des personnes privées. Ces services sont agréés par le Ministre de la Santé Publique et de la Famille s'ils répondent aux critères généraux déterminés par le Roi, sur avis du Conseil supérieur de l'Inspection médicale scolaire. Ces critères ont trait aux modalités de fonctionnement de la tutelle sanitaire, au personnel médical et infirmier, au personnel de service, aux locaux et au matériel médical.

Pour les établissements scolaires de l'Etat, les services de l'inspection médicale scolaire sont intégrés dans les centres psycho-médico-sociaux organisés par le Ministère de l'Instruction Publique. Ces services doivent répondre aux critères déterminés par le Roi conformément au premier alinéa du présent article.

Lorsque les circonstances locales l'exigent, les services peuvent être organisés en services itinérants.

Art. 7.

Les communes, les provinces, les associations de pouvoirs publics et les personnes privées peuvent confier l'organisation de l'inspection médicale scolaire sous toutes ses formes, à tout service agréé.

Art. 8.

L'autorité scolaire des établissements d'enseignement est tenue de faire savoir, avant l'ouverture de l'année scolaire, aux fonctionnaires désignés en vertu de l'article 11, à quel service d'inspection médicale scolaire elle entend confier l'inspection médicale de son établissement.

Le chef d'établissement adresse, chaque année, au plus tard le 1er décembre, au service d'inspection médicale scolaire choisi, la liste des élèves et des membres du personnel soumis à cette inspection.

Art. 9.

Si, cinq ans après l'entrée en vigueur de la présente loi, le nombre de services agréés est insuffisant pour assurer l'inspection médicale scolaire à l'ensemble des établissements relevant des communes, des provinces, des associations de pouvoirs publics ou de personnes privées le Ministre de la Santé Publique et de la Famille peut créer les services qu'il jugera indispensables. Il informera cependant de son intention les autorités scolaires intéressées et leur accordera un délai de deux ans pour organiser elles-mêmes des services susceptibles d'être agréés.

Art. 10.

Le Roi détermine les règles de l'hygiène scolaire; il prend toutes mesures pour garantir l'efficacité de la surveillance prescrite par l'article 2, 3°.

heer van hun keus. Deze verricht het onderzoek volgens de regelen voor de dienst voor geneeskundig schooltoezicht bepaald en doet het protocol van zijn onderzoek aan die dienst toekomen binnen de door de Koning bepaalde termijn.

Art. 6.

Het geneeskundig schooltoezicht wordt uitgeoefend door die diensten opgericht door gemeenten, provincies, verenigingen van openbare besturen of particulieren. Die diensten worden door de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin erkend, indien zij voldoen aan de algemene criteria, door de Koning vastgesteld op advies van de Hoge Raad voor Geneeskundig schooltoezicht. Deze criteria hebben betrekking op de werkwijze van het gezondheidstoezicht, op het geneeskundig en verplegend personeel, het dienstpersoneel, de lokalen en het medisch materiaal.

Voor de Rijksonderwijsinrichtingen maken de diensten voor geneeskundig schooltoezicht deel uit van de door het Ministerie van Openbaar Onderwijs opgerichte psychomedisch-sociale centra. Deze diensten moeten voldoen aan de criteria die de Koning overeenkomstig het eerste lid van dit artikel vaststelt.

De diensten mogen, wanneer de plaatselijke omstandigheden zulks vereisen, als reizende diensten worden ingericht.

Art. 7.

De gemeenten, provincies, verenigingen van openbare besturen en particulieren mogen de inrichting van het geneeskundig schooltoezicht onder al zijn vormen overdragen aan om het even welke erkende dienst.

Art. 8.

De schooloverheid van de onderwijsinrichtingen moet, vóór de aanvang van het schooljaar, aan de krachtens artikel 11 aangestelde ambtenaren mededelen aan welke dienst voor geneeskundig schooltoezicht zij voornemens is het geneeskundig toezicht van haar inrichting op te dragen.

De bestuurder van de onderwijsinrichting zendt jaarlijks, uiterlijk 1 december, aan de gekozen dienst voor geneeskundig schooltoezicht de lijst van de aan dit toezicht onderworpen leerlingen en leden van het personeel.

Art. 9.

Indien het aantal erkende diensten, vijf jaar na het in werking treden van deze wet, ontoereikend is om te voorzien in het geneeskundig schooltoezicht op alle inrichtingen die onder de gemeenten, provincies, verenigingen van openbare besturen of particulieren, ressorteren, kan de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin de diensten oprichten die hij onontbeerlijk acht. Hij zal evenwel zijn voornemen aan de betrokken schooloverheden doen kennen en hun een termijn van twee jaar verlenen om zelf voor erkenning vatbare diensten op te richten.

Art. 10.

De Koning bepaalt de regelen inzake schoolhygiëne; hij neemt alle maatregelen om het bij artikel 2, 3°, voorgescreven toezicht doeltreffend te maken.

Art. 11.

Les services d'inspection médicale scolaire sont placés sous le contrôle de médecins-fonctionnaires nommés par le Roi et relevant du Ministère de la Santé Publique et de la Famille. Leur nombre et leur ressort sont déterminés par le Roi.

Les médecins-fonctionnaires ont pour mission :

1° de procéder aux visites des services d'inspection médicale scolaire conformément aux règles arrêtées par le Roi, afin d'émettre un avis sur les demandes d'agrément;

2° de veiller à ce que les services agréés s'acquittent de leur tâche de la manière prévue par la présente loi et par les arrêtés pris en exécution de celle-ci; le cas échéant, de proposer le retrait de l'agrément;

3° de veiller à ce que les autorités scolaires, la direction des établissements, les membres du personnel, les élèves majeurs et les parents ou tuteurs des élèves mineurs remplissent toutes les obligations qui leur incombent en vertu de la présente loi et des arrêtés pris en exécution de celle-ci;

4° s'il échet, d'interjeter appel devant le Comité médical de toute décision ou mesure prise par un service d'inspection médicale scolaire ou par un médecin agissant en application de l'article 5;

5° de provoquer, chaque fois qu'il y a lieu, l'examen prophylactique des élèves ou membres du personnel d'un établissement;

6° de constater, par des procès-verbaux faisant foi jusqu'à preuve du contraire, les infractions aux dispositions de la présente loi et aux règlements pris en exécution de celle-ci.

CHAPITRE II.

Du Conseil supérieur et du Comité médical.

Art. 12.

Il est créé auprès du Ministère de la Santé Publique et de la Famille un Conseil supérieur de l'Inspection médicale scolaire ayant pour mission de donner son avis :

— sur tous les projets d'arrêtés royaux, ministériels et dispositions réglementaires pris en exécution de la présente loi;

— sur les demandes d'agrément des services d'inspection médicale scolaire pour lesquelles les médecins-fonctionnaires ont émis un avis défavorable ainsi que sur les propositions de retrait d'agrément prévues à l'article 11, deuxième alinéa, 2°.

Art. 13.

Le Conseil supérieur est composé de vingt-quatre membres nommés par le Roi pour une durée de six ans. Leur mandat est renouvelable.

Tout nouveau membre nommé en remplacement d'un membre décédé ou démissionnaire achève le mandat de son prédécesseur.

Trois membres représentent l'inspection médicale scolaire organisée par l'Etat.

Trois membres représentent l'inspection médicale scolaire organisée par les provinces.

Trois membres représentent l'inspection scolaire organisée par les communes.

Art. 11.

De diensten voor geneeskundig schooltoezicht staan onder de controle van geneesheren-ambtenaren die door de Koning worden benoemd en tot het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin behoren. Hun aantal en hun ambtsgebied worden door de Koning bepaald.

De geneesheren-ambtenaren hebben tot opdracht :

1° overeenkomstig de door de Koning gestelde regelen, de diensten voor geneeskundig schooltoezicht te bezoeken om advies uit te brengen over de aanvragen om erkenning;

2° de hand eraan te houden dat de erkende diensten hun taak uitoefenen zoals bepaald bij deze wet en bij de besluiten tot uitvoering ervan; in voorkomend geval, de intrekking van de erkenning voor te stellen;

3° te waken over het nakomen door de schooloverheden, het bestuur der inrichtingen, de leden van het personeel, de meerderjarige leerlingen en de ouders of voogden van de minderjarige leerlingen, van al wat hun door deze wet en de besluiten ter uitvoering ervan wordt opgelegd;

4° zo nodig beroep in te stellen bij het Geneeskundig Comité tegen elke beslissing of maatregel die door een dienst voor geneeskundig schooltoezicht of een bij toepassing van artikel 5 optredend geneesheer genomen is;

5° het profylactisch onderzoek van de leerlingen of personeelsleden van een inrichting te doen verrichten telkens daartoe aanleiding bestaat;

6° door middel van processen-verbaal die gelden als bewijs tot het tegendeel is bewezen, de overtreding van de bepalingen van deze wet en van de verordeningen ter uitvoering hiervan uitgevaardigd, vast te stellen.

HOOFDSTUK II.

De Hoge Raad en het Geneeskundig Comité.

Art. 12.

Bij het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin wordt een Hoge Raad voor het Geneeskundig schooltoezicht opgericht die tot opdracht heeft zijn advies te verstrekken :

— over al de ontwerpen van koninklijke en ministeriële besluiten en van reglementaire voorschriften waarbij de uitvoering van deze wet bepaald wordt;

— over de aanvragen tot erkenning van de diensten voor geneeskundig schooltoezicht, waaromtrent de geneesheren-ambtenaren een ongunstig advies uitgebracht hebben, evenals over de bij artikel 11, tweede lid, 2°, bepaalde voorstellen tot intrekking van de erkenning.

Art. 13.

De Hoge Raad is samengesteld uit vierentwintig leden die door de Koning voor een termijn van zes jaar worden benoemd. Hun mandaat is hernieuwbaar.

Wanneer een nieuw lid wordt benoemd ter vervanging van een overleden of ontslagnemend lid, voltooit hij het mandaat van zijn voorganger.

Drie leden vertegenwoordigen het geneeskundig schooltoezicht ingericht door de Staat.

Drie leden vertegenwoordigen het geneeskundig schooltoezicht ingericht door de provincie.

Drie leden vertegenwoordigen het geneeskundig schooltoezicht ingericht door de gemeenten.

Neuf membres représentent l'inspection médicale scolaire organisée par l'enseignement libre.

Le Roi détermine les modalités de présentation de ces membres ainsi que les conditions qu'ils doivent remplir.

Le Conseil supérieur comprend en outre six membres porteurs du diplôme de docteur en médecine.

Le Roi désigne parmi les membres du Conseil un président et deux vice-présidents.

Le Ministre de la Santé Publique et de la Famille établit le règlement d'ordre intérieur et désigne le fonctionnaire de son Département appelé à assurer le secrétariat.

Art. 14.

Il est créé, au sein du Conseil supérieur, un Comité médical qui statue sur tout appel interjeté en application de la présente loi par les parents ou tuteurs d'élèves mineurs, les élèves majeurs, les membres du personnel et l'autorité scolaire des établissements soumis à l'application de la présente loi ou par les médecins-fonctionnaires visés à l'article 11.

Le Roi règle la procédure d'appel.

Le Comité médical est composé de quatre membres, trois de ceux-ci étant désignés par le Conseil supérieur parmi ses membres qui sont porteurs du diplôme de docteur en médecine; le quatrième membre est le directeur général du service de santé administratif auprès du Ministère de la Santé Publique et de la Famille.

Les trois autres membres du Conseil supérieur qui sont porteurs du diplôme de docteur en médecine et un fonctionnaire-médecin de grade immédiatement inférieur à celui de directeur général désigné par le Roi en sont membres suppléants.

Le Roi désigne un des membres du Comité comme président. Il désigne également un fonctionnaire-médecin comme secrétaire du Comité.

Le Ministre de la Santé Publique et de la Famille établit le règlement d'ordre intérieur.

CHAPITRE III.

Des subventions.

Art. 15.

L'inspection médicale scolaire est gratuite.

Les services d'inspection médicale scolaire agréés en vertu de l'article 6, premier alinéa, bénéficient, à la charge du budget du Ministère de la Santé Publique et de la Famille, d'une subvention qui est calculée sur la base d'une indemnité forfaitaire par personne examinée dans le courant de l'année scolaire.

Le montant de l'indemnité forfaitaire est fixé par le Roi en tenant compte du coût de la prestation, qui englobe les honoraires médicaux, la rémunération du personnel et les frais généraux.

Negen leden vertegenwoordigen het geneeskundig schooltoezicht ingericht door het vrij onderwijs.

De Koning bepaalt de wijze waarop die leden worden voorgedragen en de voorwaarden waaraan zij moeten voldoen.

De Hoge Raad telt bovendien zes leden, die houder zijn van het diploma van doctor in de geneeskunde.

De Koning wijst uit de leden van de Hoge Raad een voorzitter en twee ondervoorzitters aan.

De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin stelt het reglement van orde vast en wijst de ambtenaar van zijn Departement aan die met het secretariaat wordt belast.

Art. 14.

In de Hoge Raad wordt een Geneeskundig Comité opgericht om uitspraak te doen over elk beroep dat bij toepassing van deze wet wordt ingesteld door ouders of voogden van minderjarige leerlingen, meerderjarige leerlingen, de schooloverheid en leden van het personeel van de inrichtingen waarop deze wet van toepassing is, of door de in artikel 11 genoemde geneesheren-ambtenaren.

De Koning regelt de procedure in beroep.

Het Geneeskundig Comité is samengesteld uit vier leden, waarvan drie door de Hoge Raad worden aangewezen uit zijn leden die houder zijn van het diploma van doctor in de geneeskunde; het vierde lid is de directeur-generaal van de administratieve gezondheidsdienst bij het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin.

De drie andere leden van de Hoge Raad die houder zijn van het diploma van doctor in de geneeskunde en een ambtenaar-geneesheer, aangeduid door de Koning en waarvan de graad onmiddellijk lager is dan deze van directeur-generaal zijn er de plaatsvervangende leden van.

De Koning stelt een der leden van het Comité als voorzitter aan. Hij stelt eveneens een geneesheer-ambtenaar als secretaris van het Comité aan.

De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin stelt het reglement van orde van het geneeskundig comité vast.

HOOFDSTUK III.

Subsidies.

Art. 15.

Het geneeskundig schooltoezicht is kosteloos.

De diensten voor geneeskundig schooltoezicht krachtens artikel 6, eerste lid, erkend, genieten, ten bezware van de begroting van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, een subsidie die berekend wordt op grond van een vaste vergoeding voor ieder in de loop van het schooljaar onderzocht persoon.

Het bedrag van de vaste vergoeding wordt door de Koning vastgesteld met inachtneming van de kostprijs van de prestatie, waarin begrepen zijn: het ereloon van de geneesheren, de bezoldiging van het personeel en de algemene kosten.

CHAPITRE IV.

Dispositions pénales.

Art. 16.

Sont punis d'une amende de vingt-six francs à deux cents francs et d'un emprisonnement de huit jours à six mois ou d'une de ces peines seulement :

1° le chef d'établissement qui ne transmet pas dans les délais prescrits, conformément à l'article 8, deuxième alinéa, au service d'inspection médicale scolaire choisi par l'autorité scolaire, la liste complète des élèves et des membres du personnel de son établissement;

2° le chef d'établissement qui ne s'assure pas si les examens prévus par la présente loi sont effectués ou qui, en cas de carence de la part des élèves, des parents et des tuteurs ou de membres de son personnel, n'en avise pas le fonctionnaire compétent;

3° le médecin dirigeant le service d'inspection médicale scolaire qui ne procède pas ou ne fait pas procéder dans le délai déterminé par le Roi à l'examen des personnes dont la liste lui est transmise par les chefs d'établissements;

4° le chef d'établissement qui ne se conforme pas aux décisions du service d'inspection médicale scolaire ou, en cas d'appel, à la décision finale intervenue;

5° les personnes qui ne se conforment, ni aux prescriptions de l'article 4, premier alinéa, ni à celles de l'article 5;

6° le médecin qui dans le cas visé à l'article 5 n'envoie pas le protocole de son examen au service d'inspection médicale scolaire dans le délai prescrit;

7° le chef d'un établissement scolaire de même que tout préposé au service d'un tel établissement qui empêchent le libre accès des locaux scolaires aux autorités médicales prévues par la présente loi et par les arrêtés pris en exécution de celle-ci.

En cas de récidive dans les deux années de la dernière condamnation du chef d'infraction à la présente loi, la peine pourra être doublée.

Art. 17.

Les infractions aux arrêtés pris en exécution de la présente loi sont punies d'une amende de vingt-six francs à cent francs.

En cas de récidive dans les deux années de la dernière condamnation, la peine pourra être doublée.

Art. 18.

Toutes les dispositions du livre I du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85, sont applicables aux infractions prévues par la présente loi, ainsi qu'aux infractions aux arrêtés pris en exécution de celle-ci; toutefois, l'article 85 ne trouve pas à s'appliquer en cas de récidive.

Art. 19.

L'action publique résultant d'une infraction aux dispositions de la présente loi ou des arrêtés pris en exécution de celle-ci sera prescrite après deux années à compter du jour où l'infraction a été commise.

HOOFDSTUK IV.

Strafbepalingen.

Art. 16.

Met een geldboete van zesentwintig frank tot tweehonderd frank en met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden, of met een van die straffen alleen, worden gestraft :

1° de bestuurder van een onderwijsinrichting die niet binnen de voorgeschreven termijn overeenkomstig artikel 8, tweede lid, aan de door de schooloverheid gekozen dienst voor geneeskundig schooltoezicht de volledige lijst van de leerlingen en van de leden van het personeel van zijn inrichting overmaakt;

2° de bestuurder van een onderwijsinrichting die er zich niet van vergewist of de bij deze wet voorgeschreven onderzoeken verricht worden of die, wanneer leerlingen, ouders en voogden of leden van zijn personeel in gebreke blijven, de bevoegde ambtenaar hiervan niet op de hoogte brengt;

3° de geneesheer die de leiding heeft van de dienst voor geneeskundig schooltoezicht, welke de personen waarvan de lijst hem door de bestuurders van de onderwijsinrichtingen toegezonden wordt, niet onderzoekt of niet doet onderzoeken binnen de door de Koning bepaalde termijn;

4° de bestuurder van een onderwijsinrichting die zich niet schikt naar de beslissingen van de dienst voor geneeskundig schooltoezicht of, in geval van beroep, naar de genomen eindbeslissing;

5° de personen die noch de voorschriften van artikel 4, eerste lid, noch die van artikel 5, nakomen;

6° de geneesheer die in het geval bedoeld in artikel 5 het protocol van zijn onderzoek niet binnen de gestelde termijn aan de dienst voor het geneeskundig schooltoezicht doet toekomen;

7° de bestuurder van een onderwijsinrichting evenals ieder aangestelde in dienst van zodanige inrichting, die geen vrije toegang tot de schoollokalen verlenen aan de geneeskundige overheidspersonen bepaald bij deze wet en de ter uitvoering ervan genomen besluiten.

Bij herhaling binnen twee jaar na de laatste veroordeling wegens overtreding van deze wet, kan de straf verdubbeld worden.

Art. 17.

Overtreding van de besluiten genomen ter uitvoering van deze wet, wordt gestraft met een geldboete van zesentwintig frank tot honderd frank.

Bij herhaling binnen twee jaar na de laatste veroordeling kan de straf verdubbeld worden.

Art. 18.

Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn toepasselijk zowel op de bij deze wet omschreven misdrijven als op overtreding van de besluiten genomen ter uitvoering van deze wet; artikel 85 is evenwel niet toepasselijk in geval van herhaling.

Art. 19.

De publieke vordering die voortvloeit uit een overtreding van de bepalingen van deze wet of van de besluiten genomen ter uitvoering ervan, verjaart door verloop van twee jaren, te rekenen van de dag waarop de overtreding is begaan.

CHAPITRE V.

Dispositions finales.

Art. 20.

L'article 80, alinéas 1 à 5, des lois coordonnées sur l'enseignement primaire est abrogé.

Art. 21.

La situation administrative et pécuniaire des personnes nommées ou agréées à terme pour assurer l'application de l'article 80 des lois coordonnées sur l'enseignement primaire qui ne sont pas reprises dans le cadre des services de l'inspection médicale scolaire, est réglée suivant les modalités déterminées par le Roi.

Art. 22.

Le Roi détermine la date d'entrée en vigueur de chacune des dispositions de la présente loi.

Donné à Bruxelles, le 7 décembre 1959.

HOOFDSTUK V.

Slotbepalingen.

Art. 20.

Artikel 80, eerste tot vijfde lid, van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs wordt opgeheven.

Art. 21.

De administratieve en geldelijke toestand van de personen, die voor een bepaalde termijn benoemd of erkend werden om in de toepassing van artikel 80 van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs te voorzien en die niet overgenomen worden in het kader van de diensten voor geneeskundig schooltoezicht, wordt geregeld op de wijze door de Koning bepaald.

Art. 22.

De Koning bepaalt de datum waarop de verschillende voorschriften van deze wet van kracht worden.

Gegeven te Brussel, de 7 december 1959.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre de la Santé Publique et de la Famille,

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin,

P. MEYERS.

Le Ministre de l'Instruction Publique,

De Minister van Openbaar Onderwijs,

Ch. MOUREAUX.